

9311

II

- więzi i cyfrowe +
 Zeglarz nawrotny + +
 obłok / +
 rozgumi i potkoy
 Fragment charakteru +
 Pięćseta milon x
 Nibawaton
 mni wiecryk przeciwnoni
 Wiryta w szynostwo
 Sena z Julii i Romeo
 Do myśli x
 1 Edgar i Celina
 2 Brzora Fryryńska
 3 Gora Pornauńska
 4 Ziomek
 5 Chłop i Diabeł
 6 Sty. Grydos
 7 Ciha dzień
 8 Dżona Marynia
 9 Jan Fryjenski
 10 Bortnie okretu
 11 Edward
 Bajki lub nie być x
 Melodya Hebrajska x
 Gwiardoy x
 Smierci Waketa x

- na powyższych x
 Dumanie +
 matla do Costi x
 Puzo Kadulski x
 Xra x
 Krafau x
 Do odjard rajzogo - x
 Tęsknota z syllem x
 Do modlacy się
 Dwak bycow
 Do Boga z Marat
 D. J. K. C. pu. niewid. x
 Porównanie
 Do Kochanki
 Klasyki i Romantyki
~~Wzrost i rozwój~~
 w czasie pogrzebu

20 / 3000 / 190 / 95
 2 / 141 / 10
 100

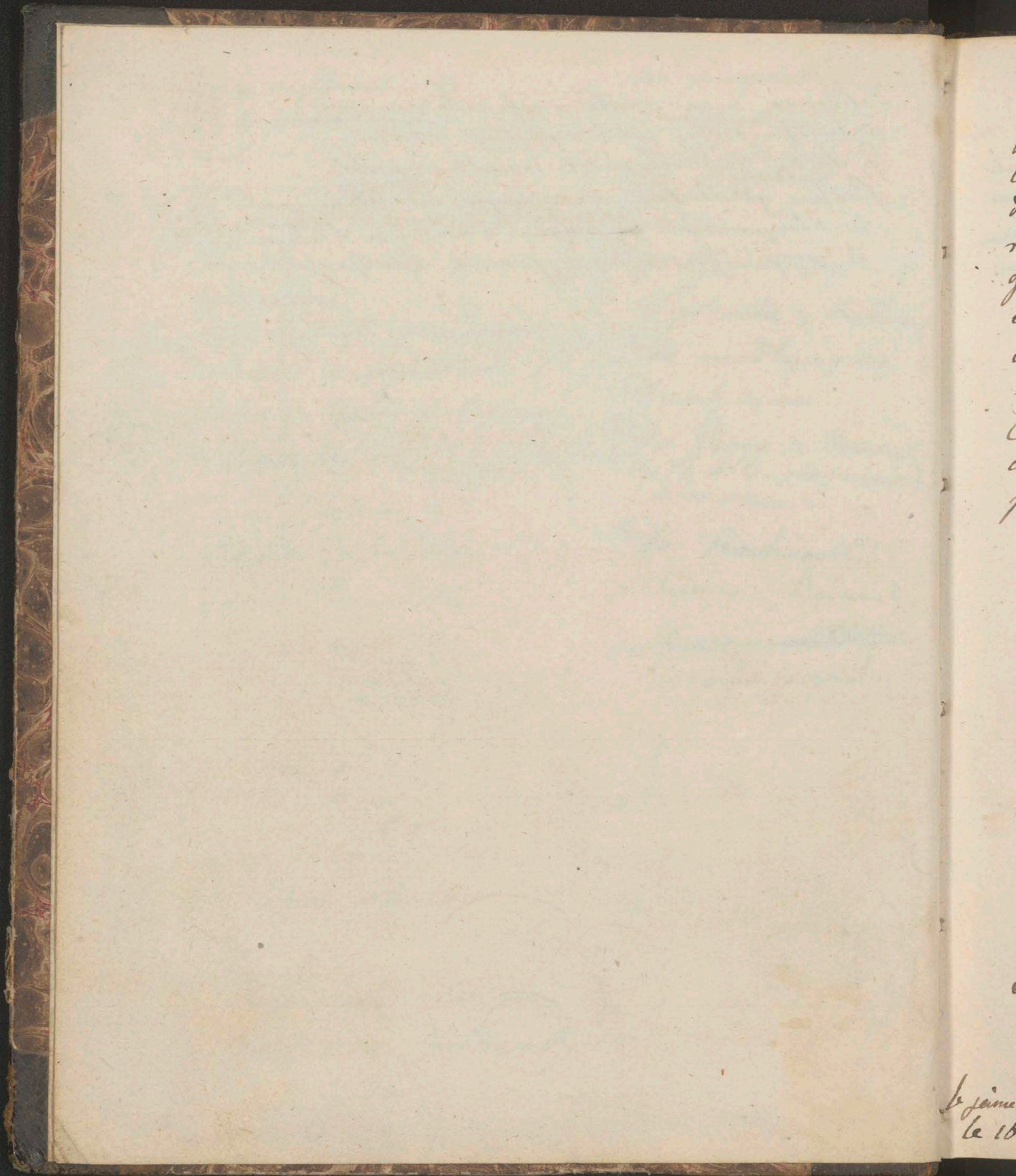
34 / 50

1
Zokropna, busa, swiata co wpytkho rorurewa
Waleiatu droby litlek ogoryetego dnesta
Z cziha, try dwoch cirot rucitpy na sobe
Padtem gdra's' taw na zimnym i dalehim grobie
W ktorym more ~~by~~ ^{zapeta} rathai'bolci' d'klucia
a more i dawnejpy wygnancii spoczywa

Prz. 34/50

le jour
le 16

Breuve Etrangere - arabe - Enfants precoces - par A. J. S. D.

voici un fait que rapporte Bartholin et que confirment Gabriel Chlauderus et deplau. — En 1672 la femme d'un marchand du bourg de Berendorph accoucha a terme d'une petite fille qui paraissoit se bien porter a l'expulsion qu'elle avoit le ventre plus gros que dans l'etat naturel. Huit jours apres sa naissance elle fut attaquée de violentes douleurs au bas ventre, dont on s'apperçut par ses cris continuels et ses mouvements inquiets; apres quoi elle accoucha d'une petite fille vivante. Cet embryon étoit de la longueur du doigt du milieu, et comme il étoit vivant, avec forme humaine, il fut baptisé, mais l'enfant et la mere moururent le lendemain.

Breuve Etrangere n°. 20. abstinence complete d'Aliment. —

Un nommé Grauis est resté 64 jours sans manger une fille appelée Eugent-Givander-Vlip, habitant un village proche de la Haye, agée de 42 ans, a jeuné en 1684, sans recourir a la sucche d'aucun doul ou ne fait pas mention de pouvoir faire usage d'aucun aliment solide.

En 1680 elle perdit la faculté de boire, de sorte qu'il y a 9 ans entiers qu'elle n'a ni bu ni mangé. Ce fait extraordinaire a été constaté par la commission médicale du district dans lequel vit la malade.

L'abstinence des personnes nerveuses et alienées est tres commune. Vander-Wiel parle d'un fou qui se croyoit le vrai Messie voulu se purifier le jeûne. L. en ne prenant aucune espee d'aliments depuis le 16 Decembre 1684 jusqu'au 16 fevrier 1685. Ce fou fumoit du tabac.

quelques observations faites sur des condamnés, qui se sont
laissés mourir de faim, démontrant que la mort à la suite
d'une abstinence complète d'aliments et de boisson, arrive
dans les cas ordinaires du 14 au 16 jours, mais si un homme
a de l'eau à discrétion il peut beaucoup prolonger son
existence.

Quia in vinculis carcerum
Vixit mihi rodri Kuriatou
Kuriatou pourris viatou
Viduo & nuptis studium mori.

ale rous
vivere hinc / iusque propositi
Miseris hinc / iusque propositi
vane.

de tout

écrite

sur

bonnes

l'on

atrab?

atub

ay

the?

ay

Stany

and

!

lin

the

the

!

new

ite

!

the' nashy

the' nashy

the' nashy

re

4

Wie die
A sa
Kor
J

Zeit
+

regem.

reue

reue

reue

reue

reue

reue

reue

reue

reue

reue

reue

reue

reue

reue

reue

reue

reue

reue

5

Notary
By
Notary
Notary
Notary
Notary

I w
Be

T.

L

✓

1
2
3

4

5

ky'obrou
roui.

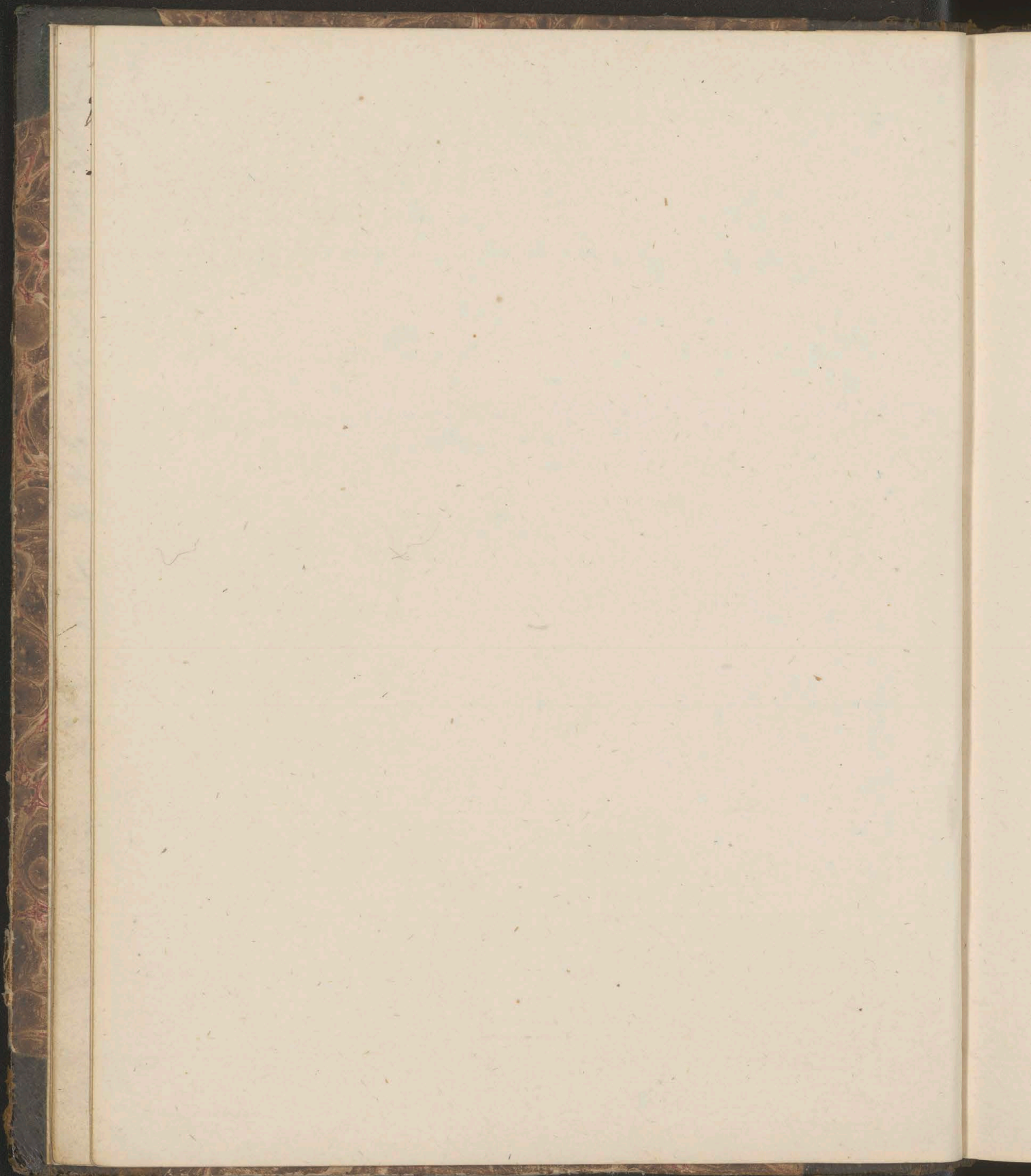

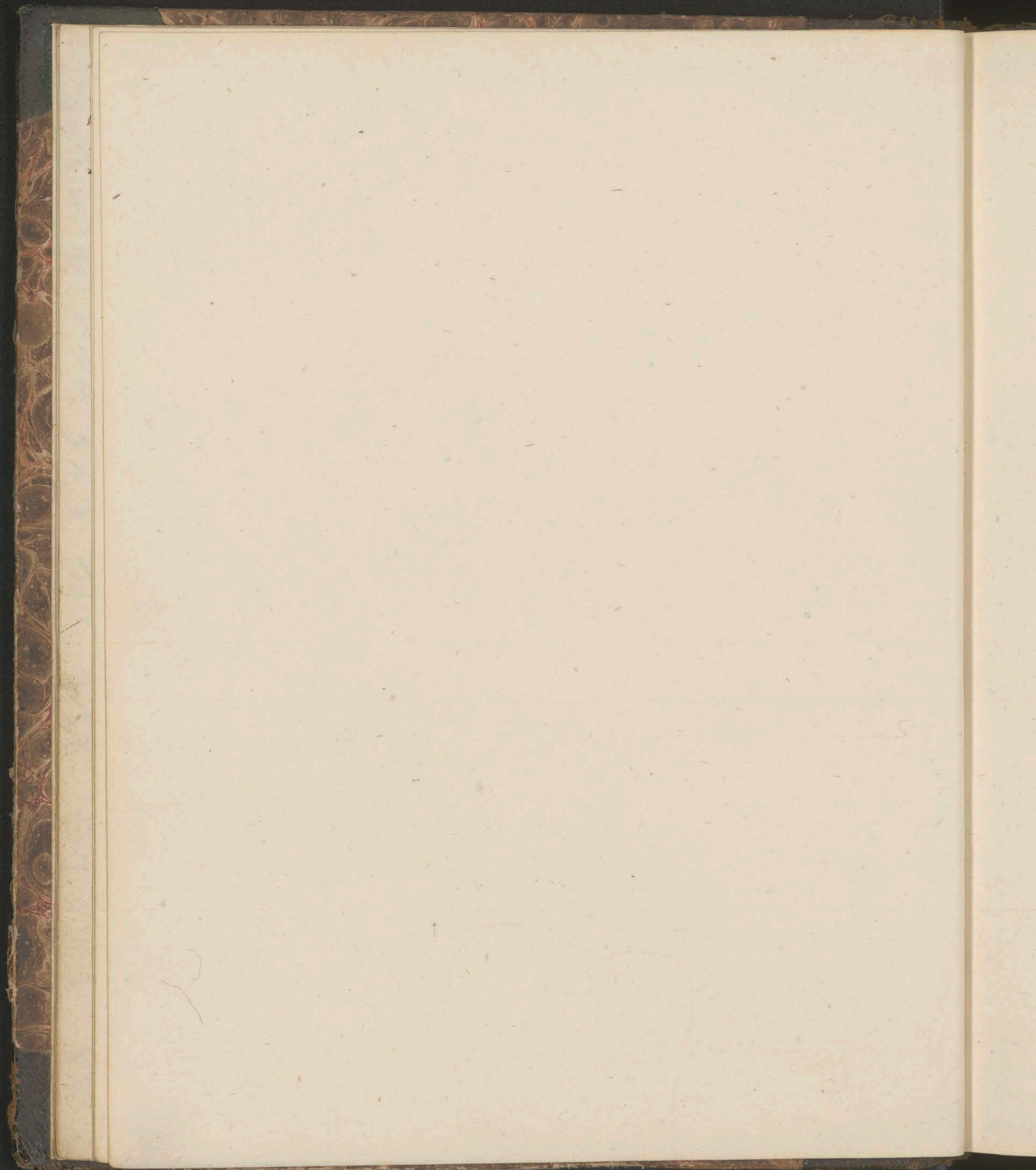

7

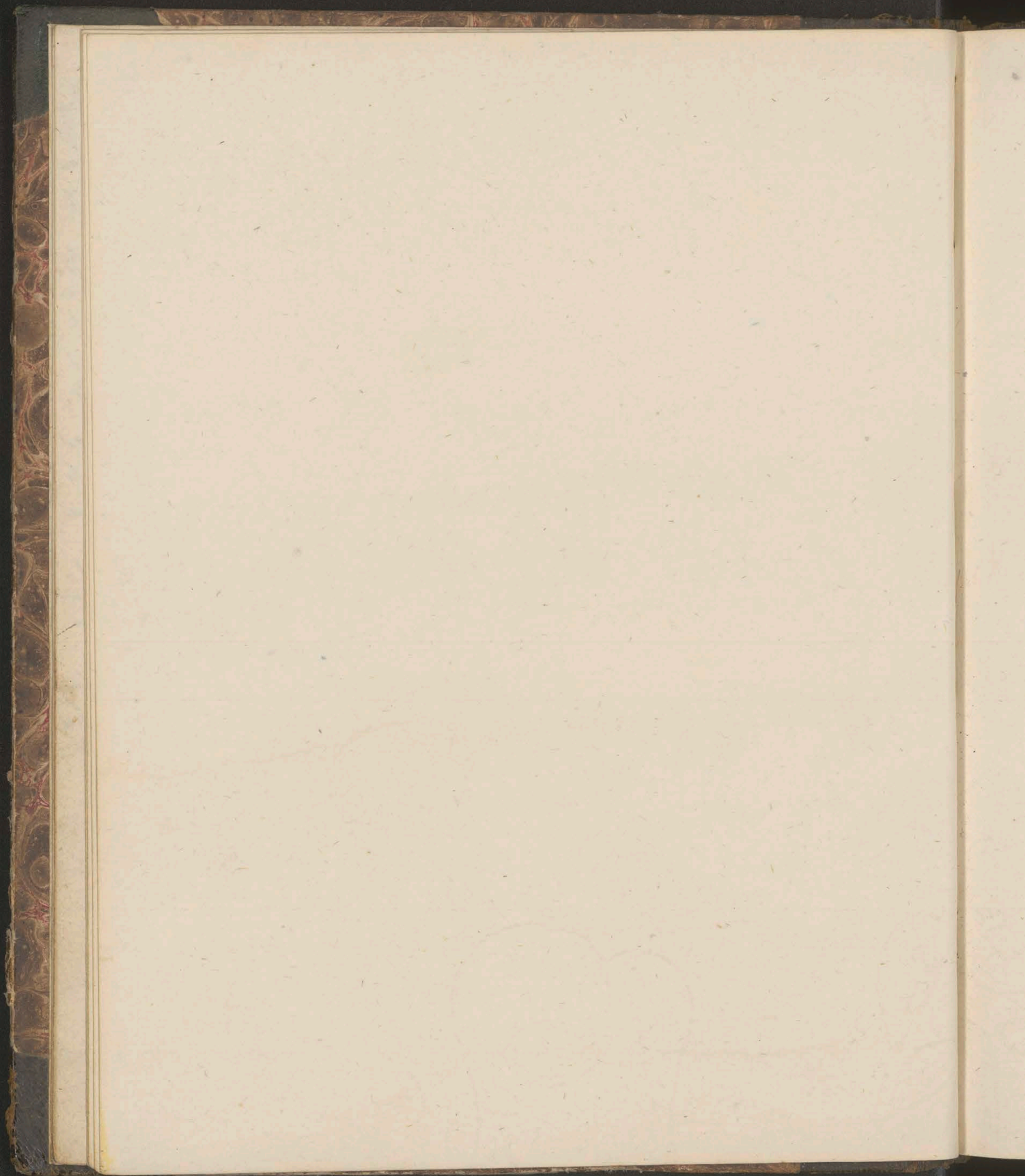

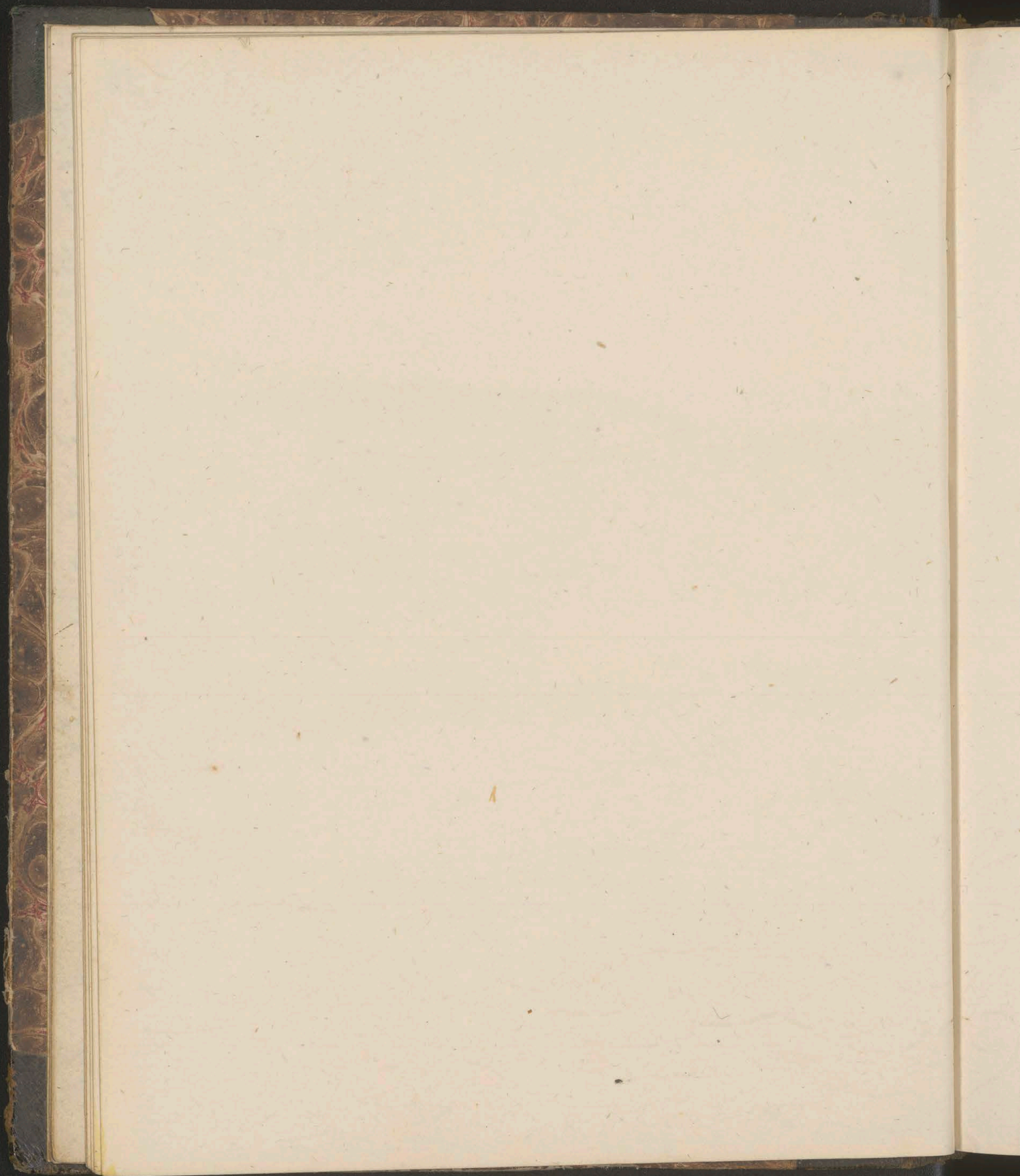

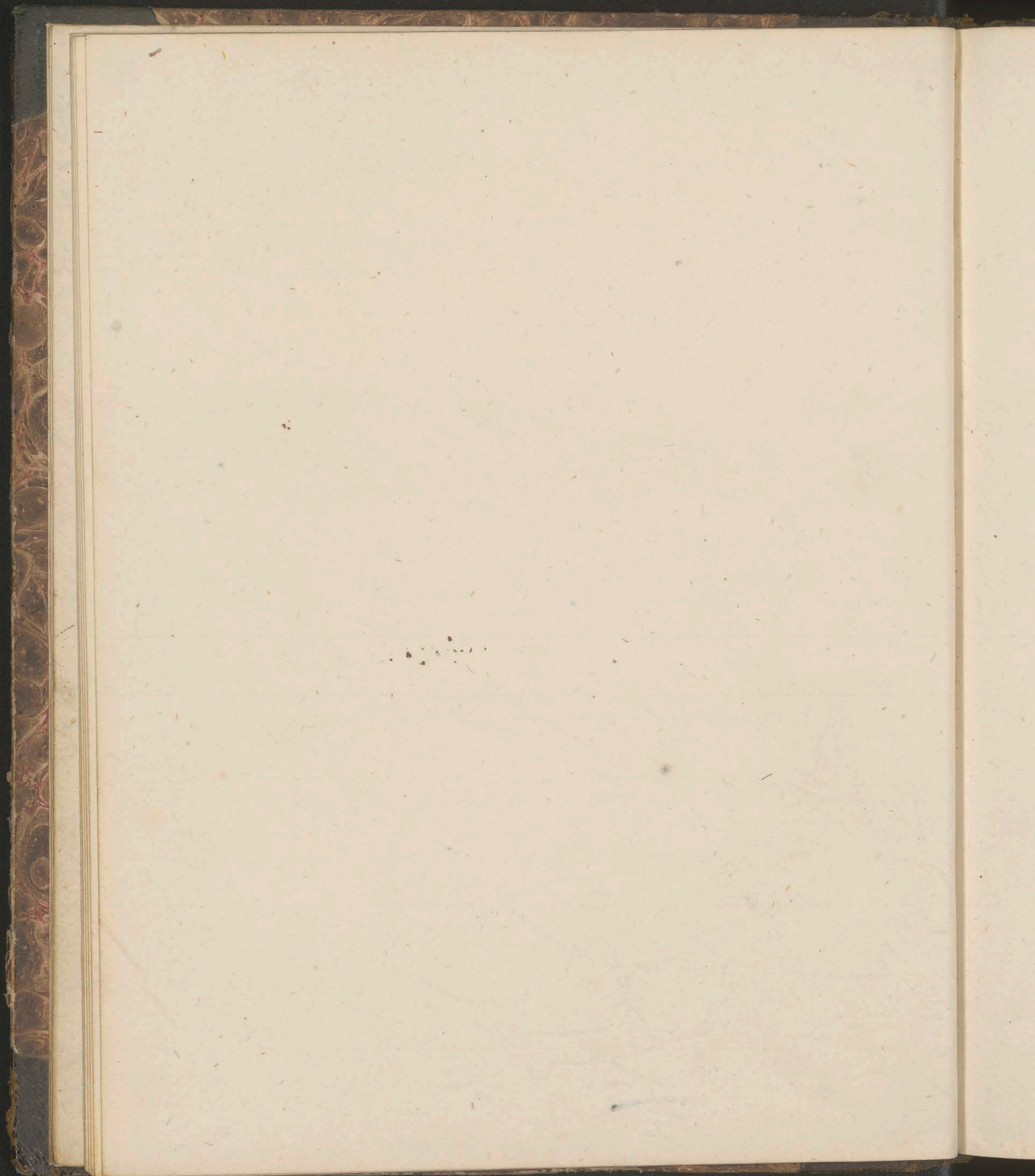

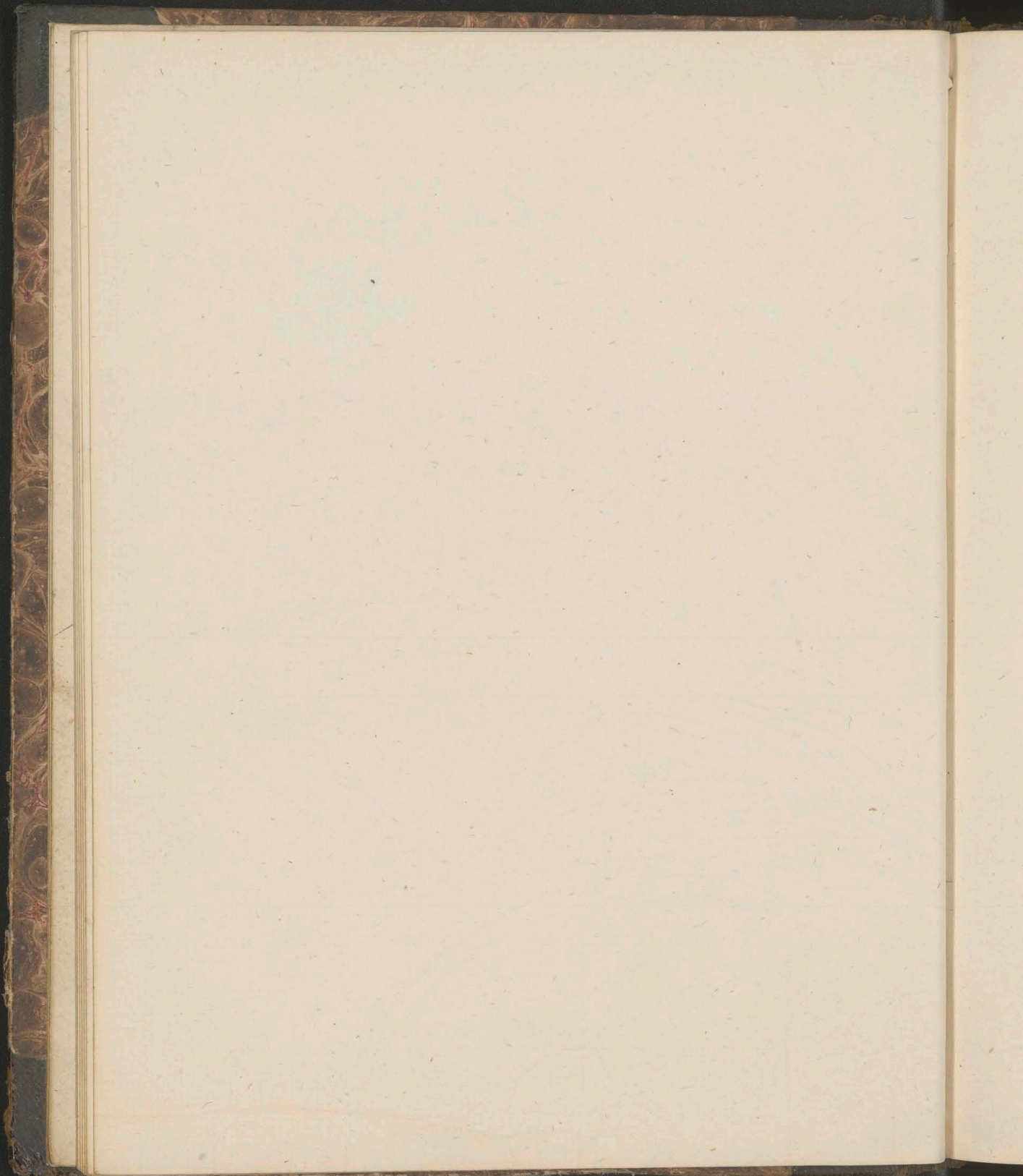

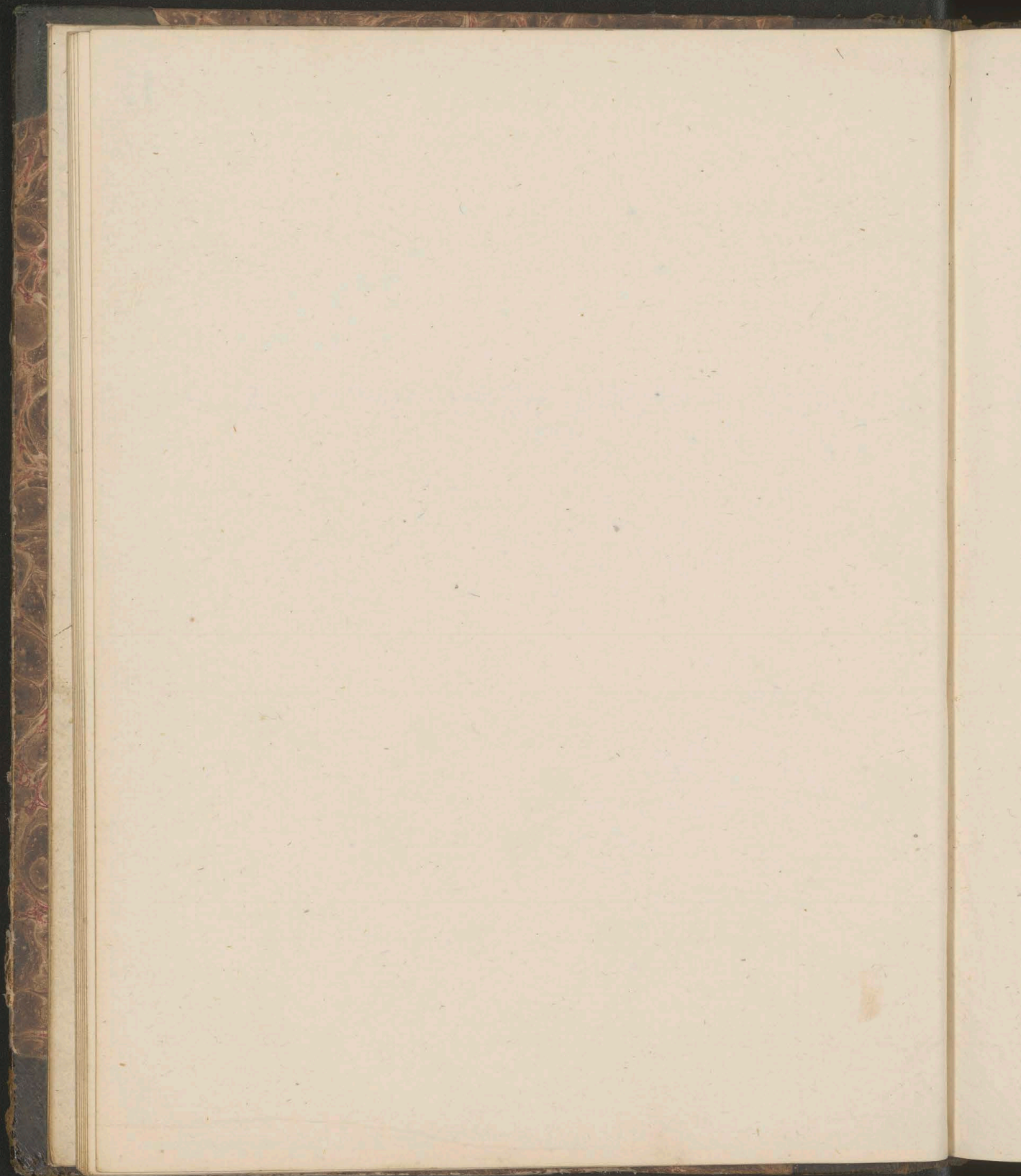
6

12
12
12

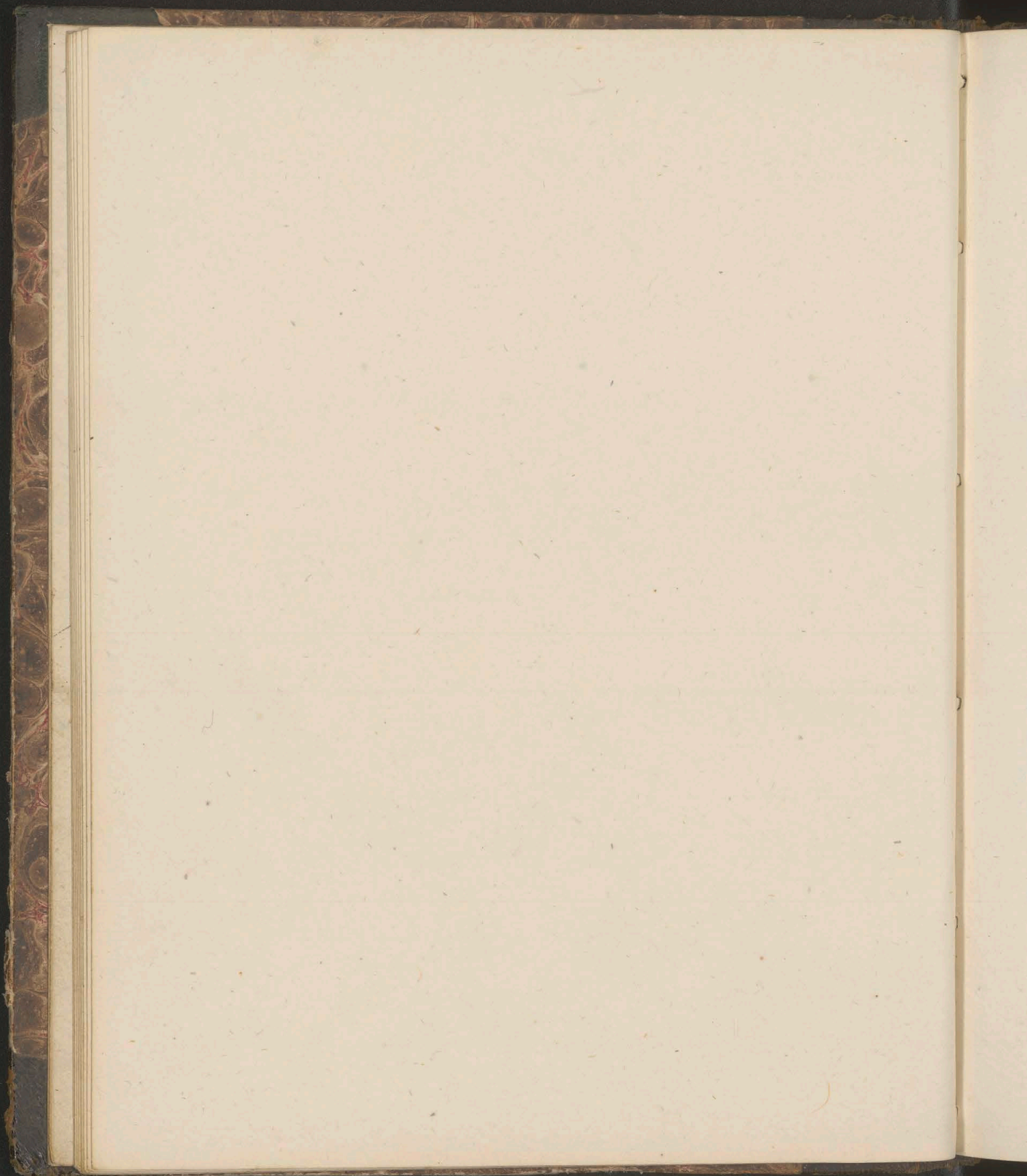

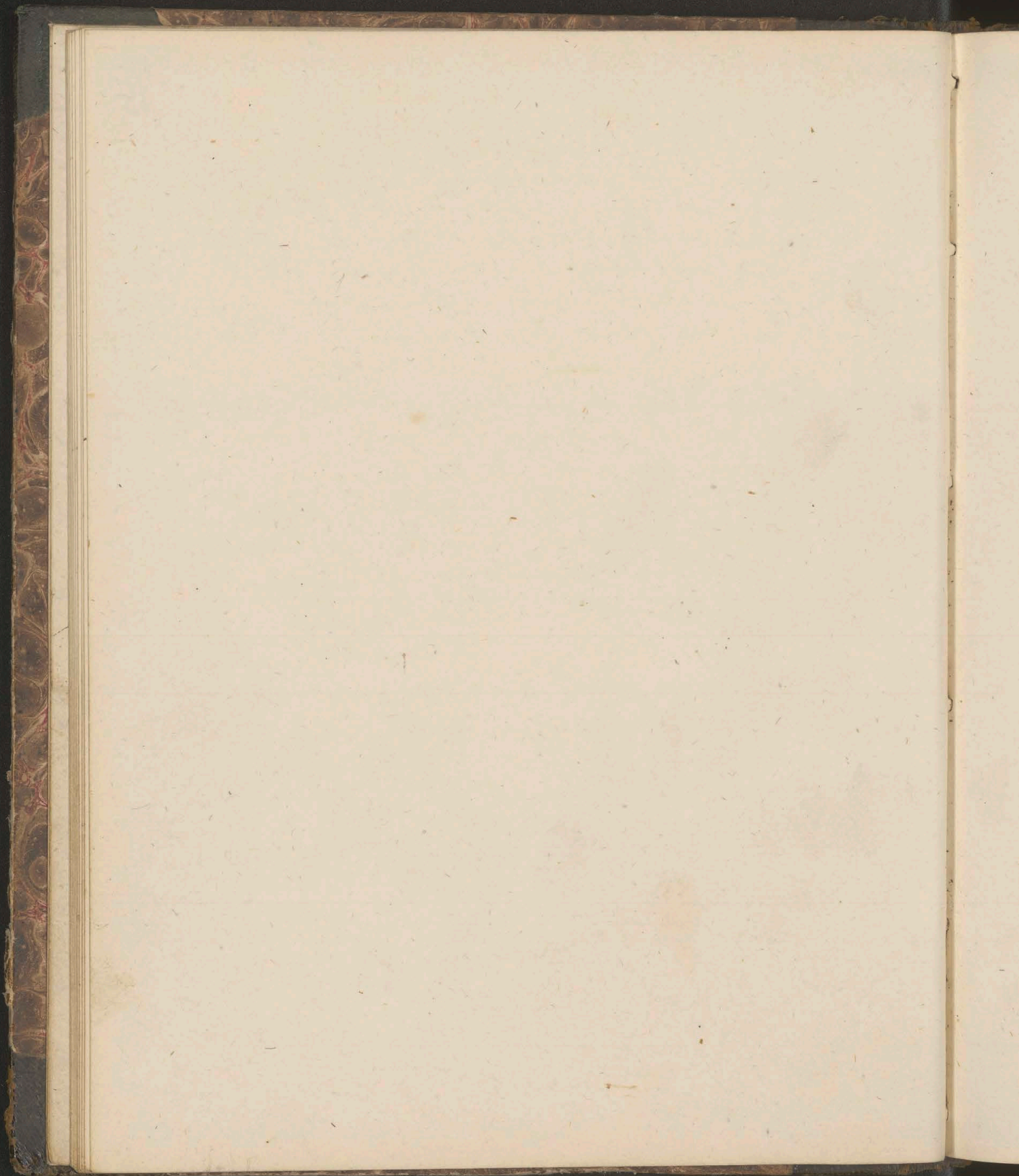

14

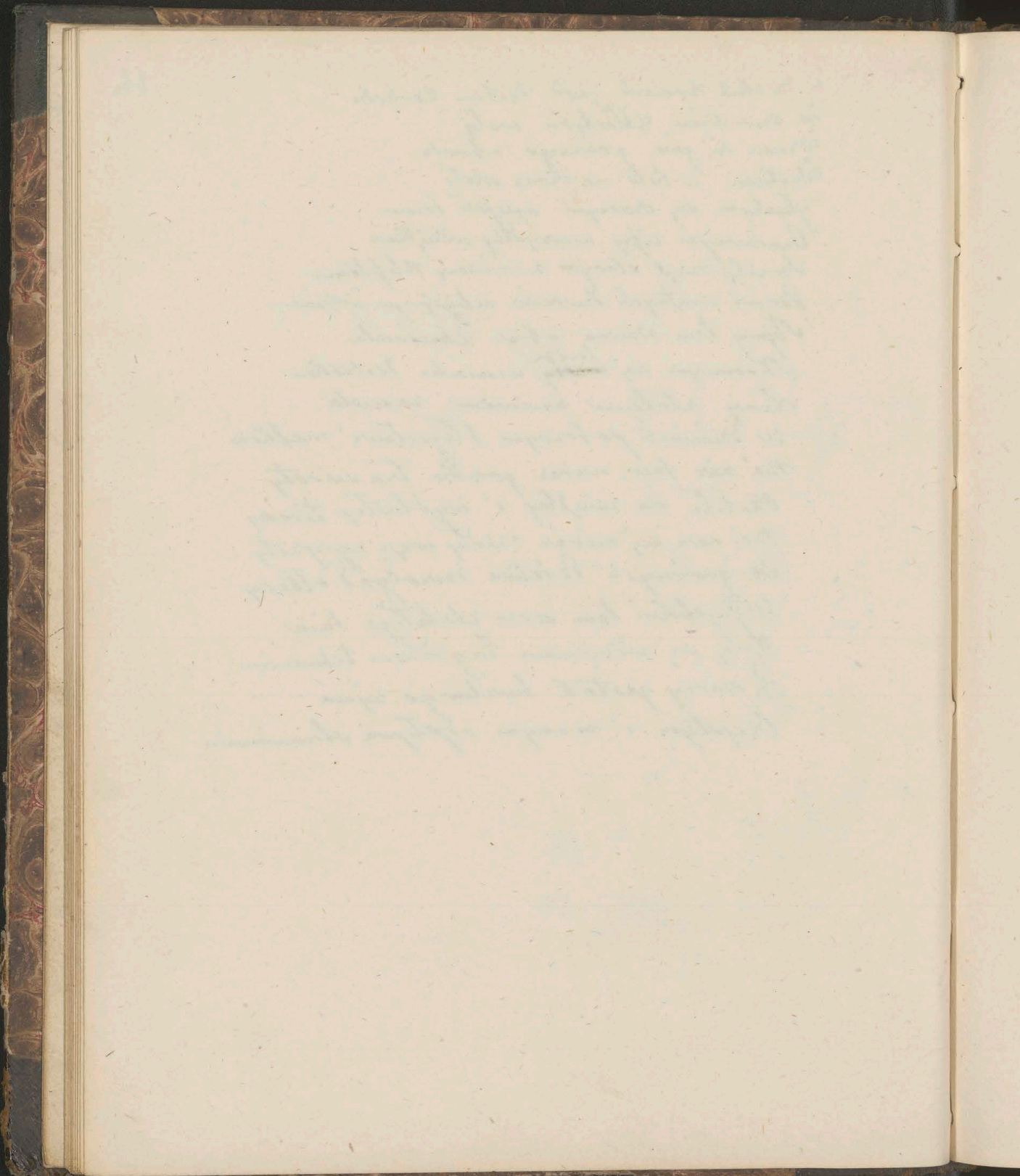

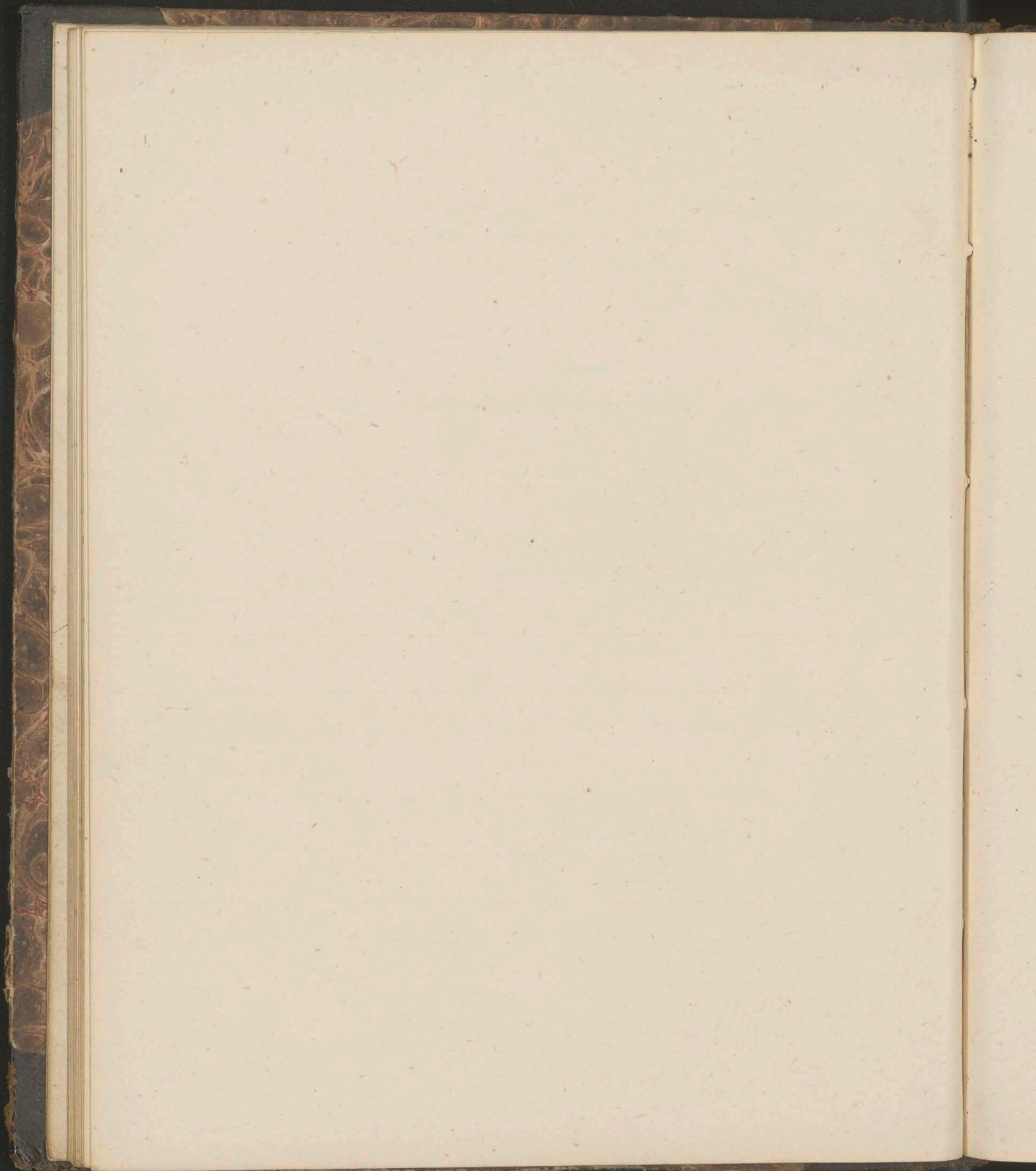

w dalekich krajach pod Niebem zachodu
 Za wrosciecin, Abhauyhu waty
 Wznosi sie; gora grovinsgo obvodu
 Drihcieini w koto naciiona skaty
 Gushym sie; orarnym spafeta bonem
 Orarowym cipy uwoyety wdrizkiein
 Smiaty raryt starym zwicivrony klapstoneu
 Bonni smetayoh Dwonow religijnym izkiein
 Stynny tam rdawna obrar klawicila
 Skromnym sie; ~~nie~~^{ludze} usmiecha dostatkom
 Tany ztotemi kwiwani rasucila
 W dzieiach pobornym blagostawi malkom
 Me nar tam, me nar gorbia tra scivoty
 Ochta na zwicivtey i wybladtey twary
 Me nar sie; me nar riaty waji zgyroty
 Do grovinyh krotwa dovrodgad otkary
 Wpyelkie tam serca zbolatego buia
 Koci, sie; wdziwmem tagodzona tekniemem
 Orarny potok buslawego rycia
 Orysteym i rarnym odetywa strumienem

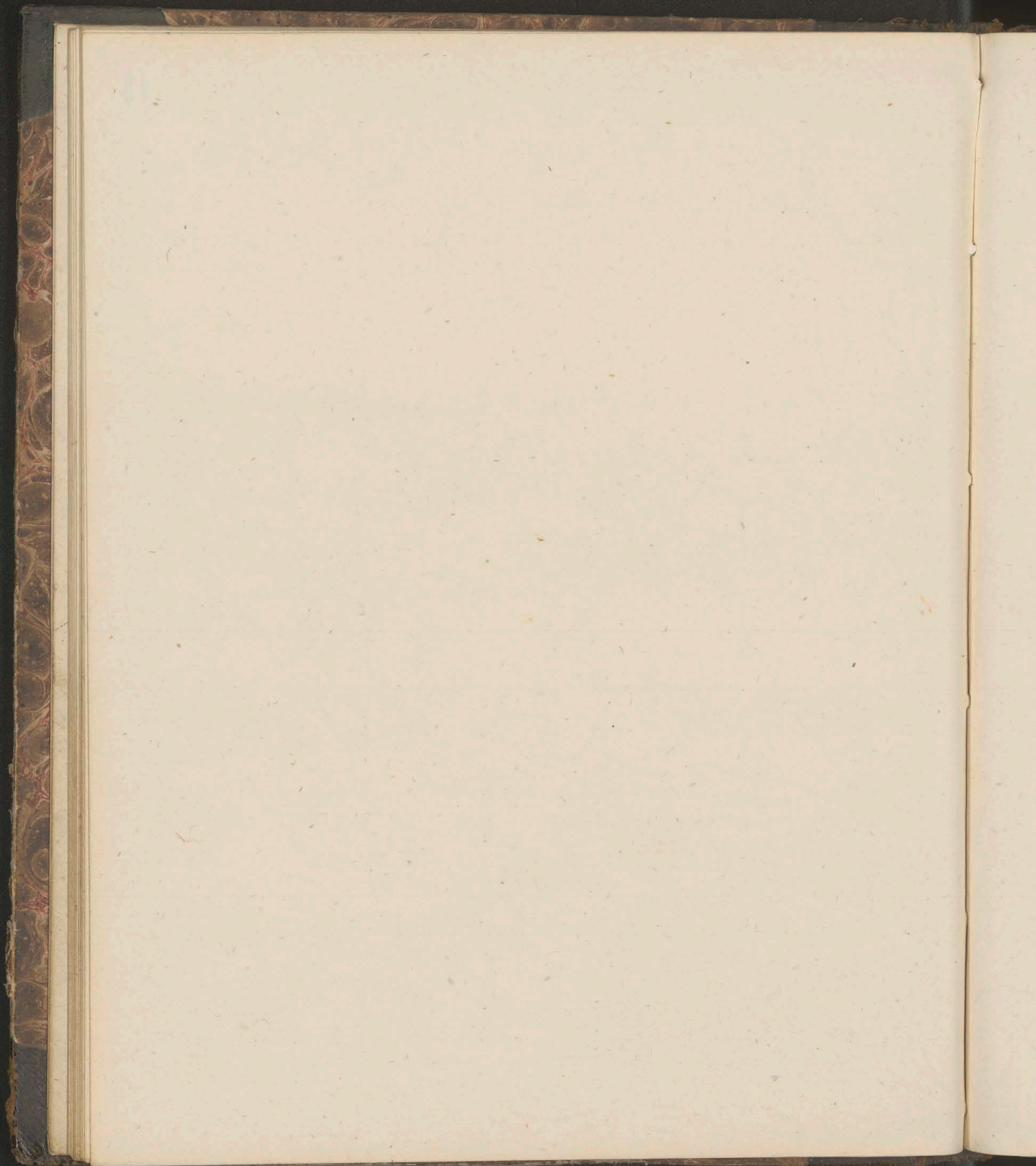

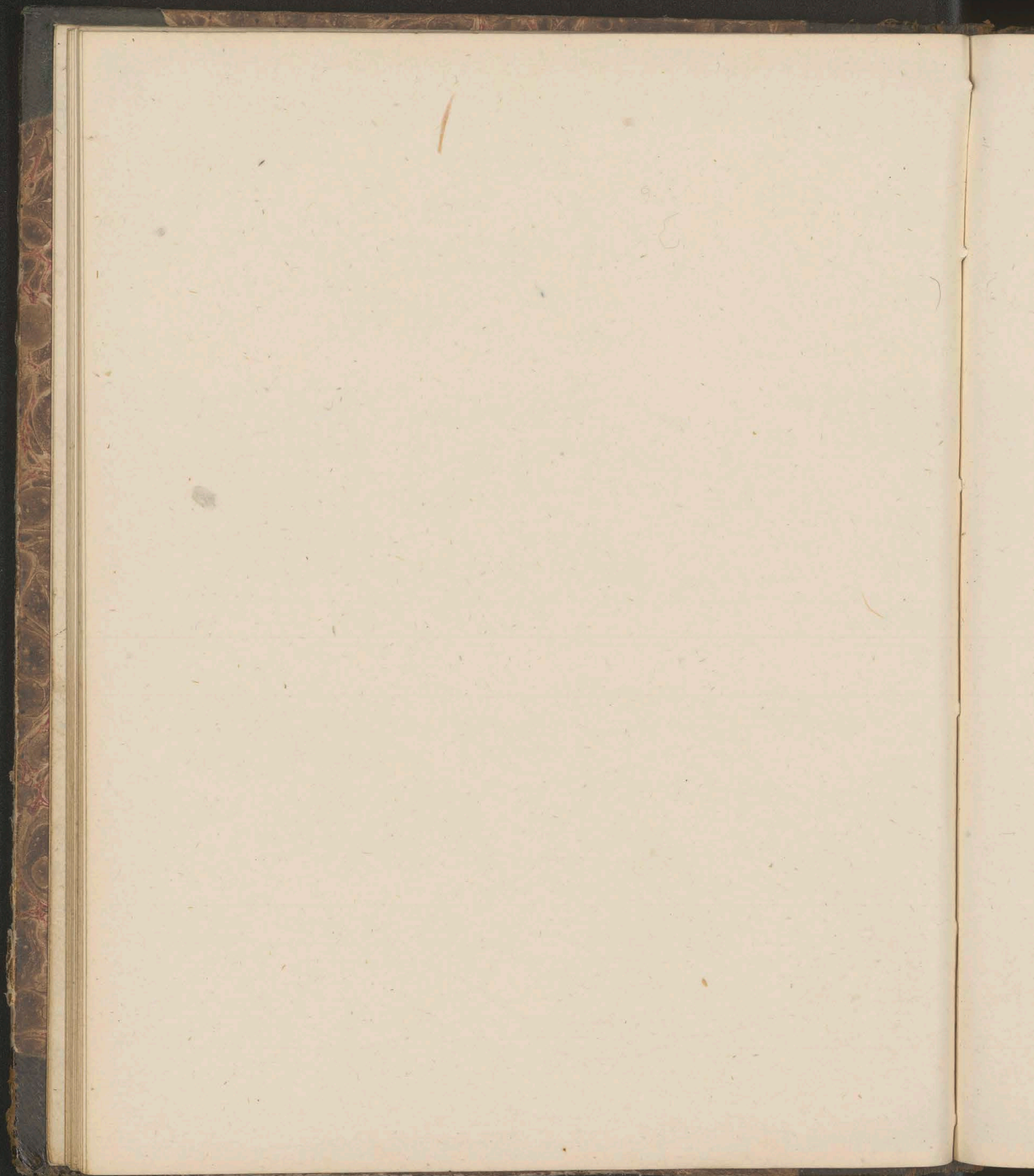

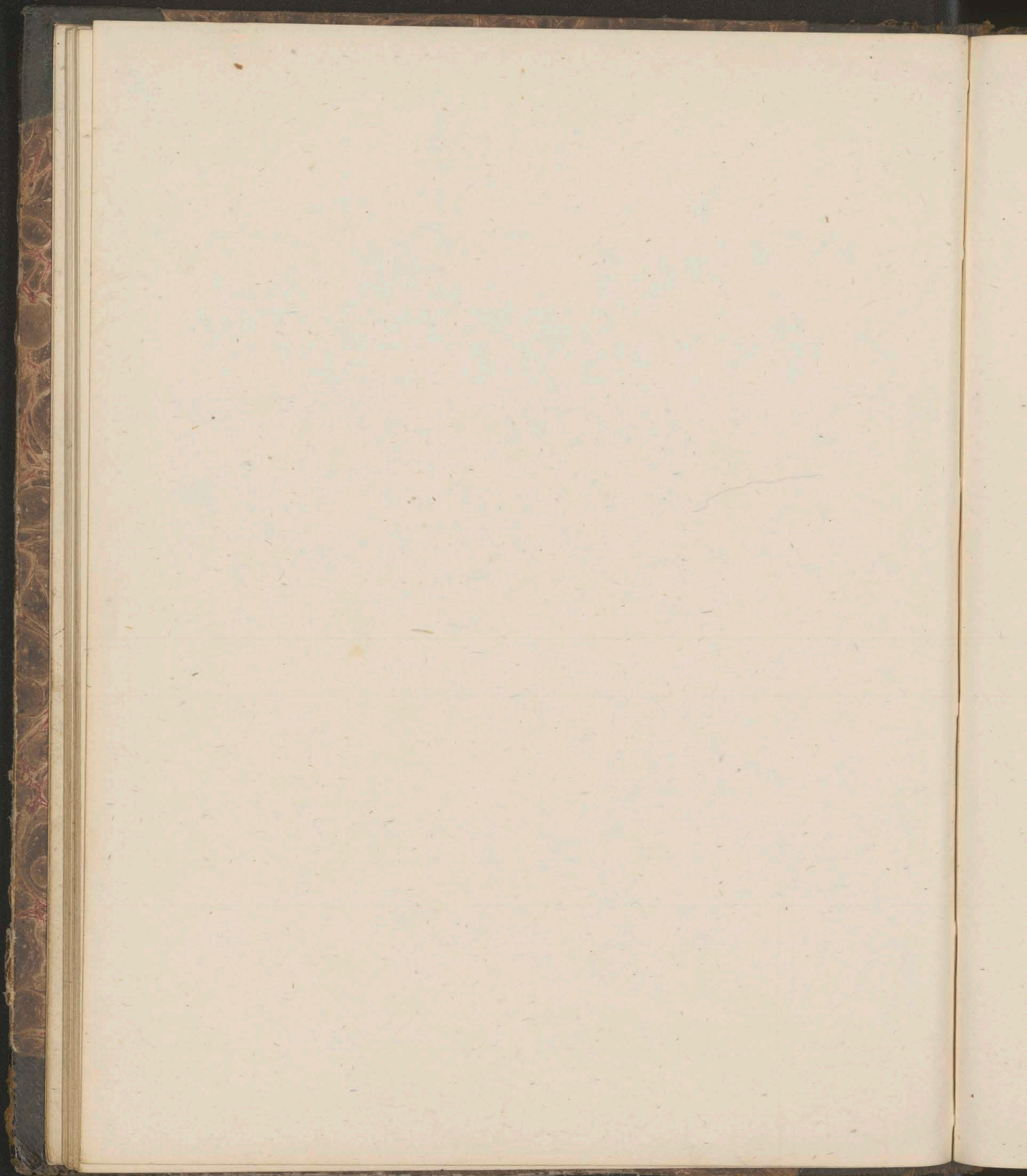

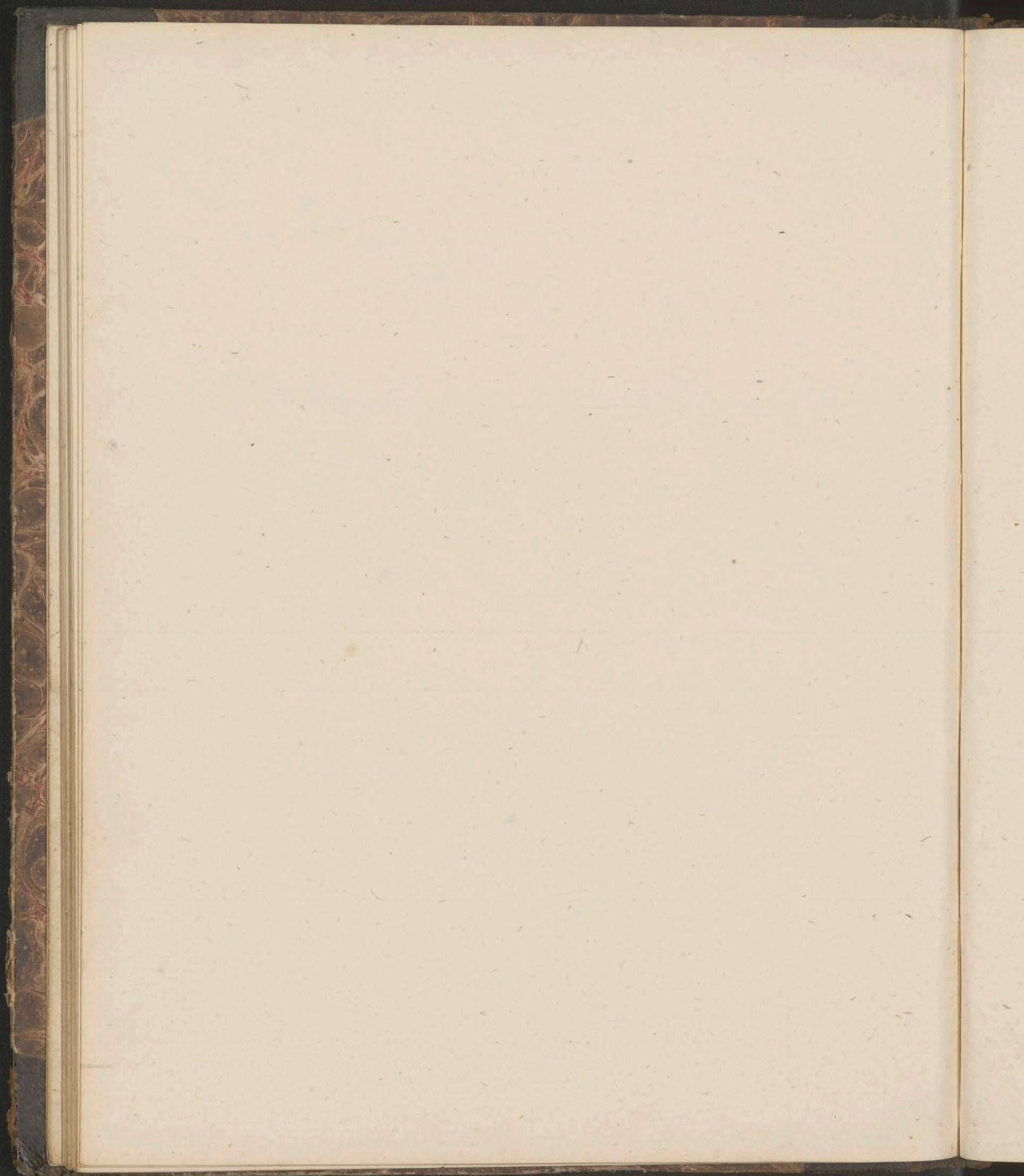

20

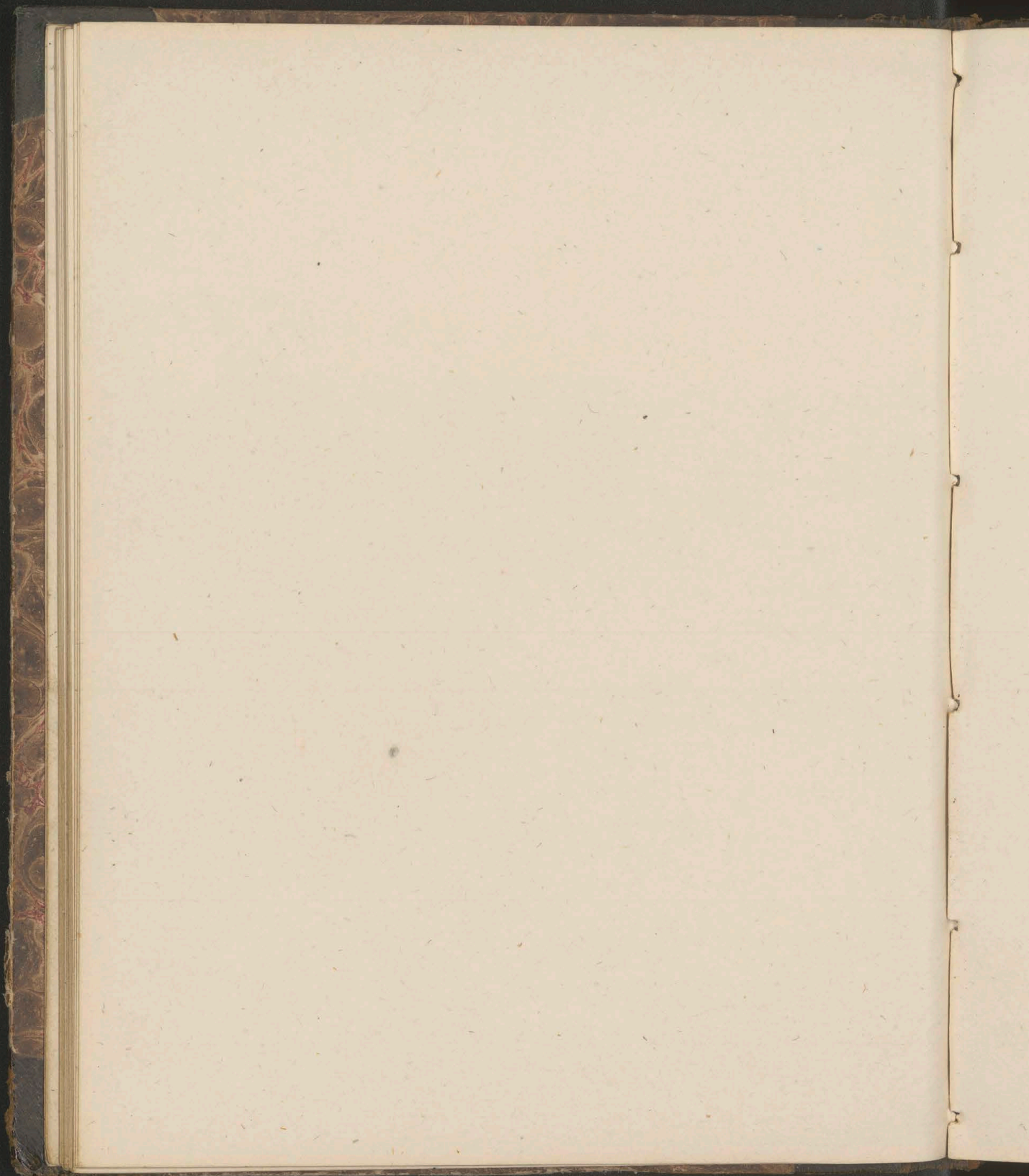

Rebecca

The rest is mostly but I have
 notice of that which is
 thought to be a very
 delicate and very
 good plan for
 the first of the
 objects of the
 to be given in
 that I think in
 these things
 are not a few
 others very
 some are not
 I have in
 of my mother
 and mother to
 with in person
 they are very
 they are very
 I have in
 that is the
 I have in
 that is the
 I have in
 that is the
 I have in
 that is the

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a signature or date, including the word "side" and some illegible characters.

Sachalkia

25

I live not in myself, but I become
Portion of that around me:

Childs Harold.

I 62-69

Stoinych Sudaw ciostro ciha
Sachalko! wdzięcom ustrome
O jak w twej błogiej zachowie
Pis! moja wolnyoddycha.
Wszystko ci; we mnie odrada
W lewej promocy twych cieni
My! i niebo wy pogadra
Życia nadzieją zieleni.
Unos! wisto z twemi wody
Bolesne duszy wyrozumienia
Wraca, wraca wież moją metody
I dawne roi marzenia
Tu mi; natura w cwy wióruca
Ciębie, przystala do tona
Kaide mi; drzewo mitosci
I swoje wyciąga ramiona
Miley ni; wieńcam leucowym
Coto mi; liściem okraza
I rancem z kwiatem majowym
Zranie natury obięcia
Tu mi; potkoy upragniony
Wszystko w pieśń moją przelawa
Tu mi; hardy liśi wronyprany
Tchmienie rorkhory owiewa
Witay! witay z wdzięki twemu

Utrouci mieta, epa kroyna
Witey woiuno polekay ziemi
Astradyichim woiuam stroyna
Pranek teoy ^{sta} pami, Vadorumy
Edaji ey Niebós umiechem
Twoje powietrze - miobnym
Młodego serca oddechem
Lube! norhoorne uhojue
Ty! sta miie raju obwaru
Jahar! myjil u data rycei
I z niem tyle wdrie, how rarem
Jestesie ty uwoirumieciu
Stodkiego drwaycar wopomniecia?
Cry teri z kroaji uwoikaria
Thluwem prouprawne maresumim?

Prorsuni mi neftio Naturny
Zielona, drem tydr ostony
Ukharie ey gaze, goiy
Tyfu lutniamu stawione
Cori to za baspta ogrouna
Dumioniy wrool, uoy pouija
Tyfu budramu nier tonna
Thowym ^{siwra} ey ~~niem~~ uroga

Dziwacznosc losow igrytko!
 Tyresto metode ustrome
 Ty przy tych gowrach tak blisko
 Niedzijsi Krolowstwiej rachomie!
 Jak ten milij polny kwiatek
 Pod rozupiatym debow wroscy
 Palcyer na ten gnach wyniochy
 Dawny wielkoni ostatek
 Gleri lat, wathow waf dzieki
 Dalezji crafu ognowa
 Gleri tu more mruclci
 Pomizdy wanni sporywa
 Gleri grobow rozoranych
 Na tych polach gnie codziem
 Je popislois rozwianych
 Orizty depere poruchodien.

Lech górci to jsirowe puchiga
Górci mié ciągnie wróół cieżawy
Jakéi znouwe pomuńdź stawy
Na owym wrzoru epochreza
Wrnowi siewa porzpie erwyty
Gmach pizkhuowu starowitney
Jakby mgły wulzoi okryty
Gnie w tej dali blykitney
Wnioste i pamiertne mury
Ktore waf w ten smutek przyodiab
Janowca ramku pomuoy
Górcies' twoyj swietnoi poddiab
Górci co te tury wyuzitku
Górci pamiertki dawney chwaty
Górci te serca dusze męrtwie
Ktore gmach twoy zaludniaty.
Zgasta juri twoja potega
Juri jój siewi' wieeruy okrywa
Juri ramkuizta stawy kuzga
W uonie pociertoni epocypwa
Nikna wulz, meje stawne
Grob usz na grobie otwiera
Nowe jmie gasi dawne
Z chwata, chwaty raicera

Gierz muro pzdrel do nęki
Portai' widotku usz rucienica

Prębiara się w nowe wdziałki
 wielki obrar przyrodzenia
 Stone wychodzi z ra góry
 Stależ * po statku przemija
 Na tle ciarnej grunicy chmury
 Biała się wieża odbija
 Daje się re noc wieruosi
 Jui nad nią wiei swy rozpera
 Stoj, jak widmo powertoni
 W posiad giorów Karimiera
 Ser oto widzi z kolej
 To wdziorne tory podhole
 Piżme jak promien nadziei
 Na porzycnem smutku wrole
 O jak swym trogfaszym tykian
 Cato naturę powiepra
 Jak dostoyne, z jakim wdziałkiem
 Nad tą go wieią sawiepra
 Daje się re promien chwaty
 W Kiptacie wiei rypky korony
 Okraja poraz wspaniaty
 Krolowi Chtopow wrumifiony.

Stene! a perserone gnody!
 Jui wam laun wasp. ni odroimie
 Z wam teri nigdy waz mtody
 Kwitnag podobny tej wieiunie

Cremsi, gdy jej oddach swierzy
Wspytacie nowe budzi rycie
Wcy same z waszych nadbierzy
Jakk smutosci na cz' pstrzycaie
Dzajeni cz' pytae' wrageci
Co cz' to ty swietny gpusuina
Co z areochni Chrostuch Krajci
Z farmacka stato ogoryzna
Ten same wisty strumieni ptawy
Dota) w poroad was porucija
Ten same odglos polubkuy mowoy
Jerron cz' o was odbija
Te same gooy i skaty
akawaja was do kota
Saucy ty lko dawny chwaty
Nii wane powrocie nie rdota
Wzoufua cz' prochy creigodu
Pawstancu stani pradziady
Spytayaie wnuhy adoodu
W co posety wasze gorylitady
Spytayaie ich jak her srouu
Wasze custy poniechali
Zapytayaie gtozem grouu
Edne dawny polskie radiali

[Faint, illegible handwriting in blue ink, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]

Łęlarz powietrzny

29

I 272-276

Staby i rucikony Tworne
Gdier i; twa smiatore' przednia
Miatore' ci okhtani mone
a ziemia grobowo otwierca

Ktoner i fery, Ktone strony
Ktony: ~~Wich~~ ci Knel ornacny
Kto ten popeł niesthouerony
Diefy iudithy wyttomary?

Prorinor iurym paucytnym loiem
Zbladty i; Jhan preraria
Ziemia i; Klicyym i; woraca glocem
Niebi pionimem sagrara

Lev cori diehu waptyma woly
I ten wotay rapad meptwa
Jwi na postupnym rigwiob
Prorwijajz ragiel wyucytwca

Ja wize te stacowce i; uwie
Chwile ryca, wielki chwaty,
Gdzie dusza w caley swey sile
Brucia i; w radow kuczawaty

Gdzie i; gtepi siebie przejwota
"Wspyttho vreu i; podniefi umie
I; gdzie ortowicz i; spyttho rdota
Co byc podobnem norumie

Chwata! chwata! twej odwadze
Samaż ja budza miłości
Astrucią twej przewadze
Preurtoni, natura i loży

Gdzie gniewnym kroga wyrokiem
Gdzie te krajiny norlegte
Gdzie sama myśla i okiem
Siegaty wielki ubiegte

Tam cej wo lugo obawy
niepi twoja wstana sista
Tam na strzydach swojej stawy
wielk cę obecny przesyta

Pater jak ow onet wspaniały
Orwojony z niebios gromotem
Odwaga twoja rdumiały
niepochoynym krajij lotem

Pater jak się w chumery ukrywa
Gniewem i wstydem zapala
Jak prorino gromiów przyrywa
na rguby swego rywala

Prorino na swe loży rdorane
Skawrae jakki wywierca
Stoi mu twoja iawca tudne
brento powiatna wydziera

O jach cę Karidy re dremie
 Jak dufa, sięga radozna
 Jak z Karidom lotu wrniefimie
 Myśl się wrbiec, crucia rozna,

Cruciu mi smielcy, mi wyrypy
 Tem silnieyora, rardrozi budzi
 Crupi res' mi Nieba kłirpy
 Crupi res' dalpy od ludzi

Wabijay się męziny stornicy
 Ucihray z ziemstkeij dolnicy
 Lec' cruceliwy smientelnicy
 W wolne ulalafy krajny

Już cę swemie skargi, jęki
 Nie dochodzi glos ziemianow
 Ani uz'kich krajow biezki
 Prępraze uho tyranow

Już mi widzię obcyh rodow
 W twornich oryrystych siedliskach
 Ani rordantych Narodow
 Ni' staryh tronow w swaliskach

O jirli ciedem w Nature
 W twornim dalekim rakrefu
 Ani do awyckich swiatow w góre
Pruceliwy lot się raciofu

Jęli tam uderzeni portawom
Wynępe podobne jętkę
Powiedz tym odległym braciom
Ziemskie niegody, wronoty,

Okrył te mowy, porogi
Te prawa, cnoty i dęptane
Powiedz im krowane prestręgi
W kłębach padotu wropane

Spięć się, spięć potęryci z niami
Wrbijaj się, wrbijaj do góry
Dotąd byłeś sławem ziomci
Dziś jesteś krowem natury

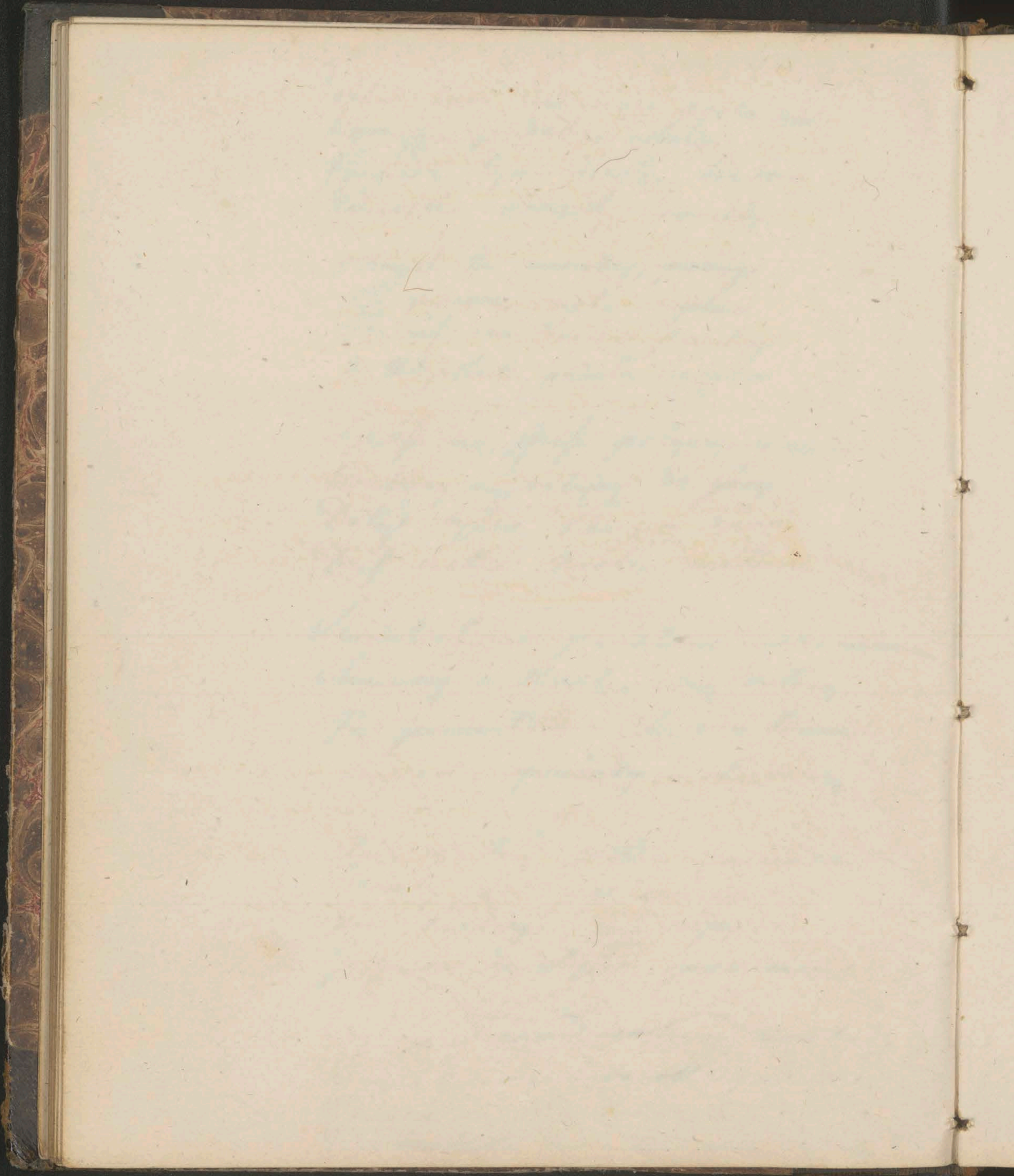
Świat - twoim państwem nieomierającym
Chmurę - krowęską otocę
Te powietrze - twoim tronem
Wysokie gwiazdy - koronę!

Leć więc tożę jętkari rawoda
Smiaty lot jęgo uhraca
Jury stabię, juri upada
Ję ruoiw do jęstę powracę

Ou! co w anod wolney swobody
Trępad o niebios skłępienia!
Zewrę się, uderz się rawodę
Ję wpyłknie nieumieralnia manecia!

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page]

Do A. J. C. prusytajz niewidomego

32

Do twóich przegów ^{1.} szynio litowuwa
Do tej wyprawy nieprzewia zachony
z garronym wrookiem, noz, otworony
Inuutyj metodziejczy przybywa

I 330 -

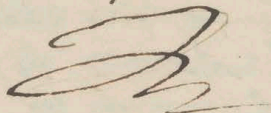
33A

^{2.}
Wstyerad zdala te gtery wdziejoworu
z ktonemi nepra z twych przegów odchodri
Tari sama nepra, ten sam przeg litowu
z ugo tabri przywodri

^{3.}
Wspyalto mu sarum wydaat los kardofny
Wzpolnego nawet wpyaltoni daru wbroind
~~la ta stobrofiu, zausiye niaba i wroony~~
~~zawycelne chwastu przykazy z tyd wroony~~
Pozepnym stowu kiewu ostowid.

^{4.}

Meiruzony! iwi mu w tej nowy wcierysty
niady i nigdy stowu nie rabtyz nie
nie wyory nawet i tej try tak wystry
Ktora z twych ooru wyzijnie

Edgar i Celina
Ballada z Skyllera

I 137-140

1.

Prklina, siostry, znajdziemy w nas
w nagrodę twój creator
Nie narzucay mi, daremnie
nie sąday innej mitorei
Upokroy twoje cierpienia
To ci roztaci jedynie
Bzo na twoje rale, westchnienia
nie wolno patroi Celina

2.

Styery to Edgar z Edmuntiem
Czyliż ról w sercu zamysła
Silnem są, iigna sieniemi
I na bystym koniu zuchta
wprędzi odgłos wojny srebrny
Lirne swe woty gromadzi
z Korynem na przeciach nocy
Do świętej ziemi prowadzi

3.

Już tam laury okryty
Wznosić się sztandar ich chwasty
Lonia psych chetnośo gęsta kity
Groznie w bojach powiewaty
Lirne tuż Murudmowa
Bęka Edgara pręmożyta
Cor! gdy czyliż w sercu rana
Niżem się zgoić nie mogła

Prok caty rucioł te cieszynia
 Leor iwi Sturij rucioł ni rdotab
 Darcunni wukhad ubienia
 Proino epothogunni wotat
 Wziada wuzi wothozt i jatyua
 Do tubey uraca Krajiny
 Tatt gdrai po ciehy dolinie
 Wlata oddach Aliny

5.

J przed iay rannet jatybywa
 Tnykrotua w brawa, udeca
 Ale o wiani straphewa
 Z ktora, przynimua, ryera
 Jwi ona teoia, ni bzdria
 Ktorita cheby dorgoune
 Wroroay przy swietym obrzedzie
 Przyjta oraty rathoune

6

Cwena wize Dycow podwozi
 By do nich nigdy na wrocid
 Ni na konia, ni na zbroji
 Jwi wizey obicui nierulid
 Zrechd sz chevaty wojowuila
 She iye w wicui raponniawy
 W smutny wraui pustelnika
 Zerid w doliny mejsornawy

J napreim wsey gory
 wzmoid dla ciebie domek maty
 Gora etane Klapstone muru
 z ciemnych swiatliow przegladaty
 Tam chwila rauna, wierona,
 Dni cate smutny prebywat
 Cizge w okno Klapstone
 z cicha nadzieja wpatrywad

16.

Patryt od samego rautka
 Patryt z wsey smutny rauty
 Ari w ukari hochautia
 Ari bresty iey okna uftyry
 Ari wyrad droga celny
 Ari wrescei etadka, nadobna
 wychytila w doliney
 Saumenie Miaba podobna

19.

Chrtwiy spowad w noimy dobie
 J zperypiat epokoyniery
 Jwi w skoyce uifraz w cobie
 Cifraz na rautk iutroyery
 J talz rekad rok za rokum
 me raliid w, me narekad
 zawpe traktum patryt oficim
 J na bryk iey okna rekad

10.
 Ari wyrad droga celny
 Ari wrescei etadka, nadobna
 wychytila w doliney
 Saumenie Miaba podobna

11.
 Chrtwiy spowad w noimy dobie
 J zperypiat epokoyniery
 Jwi w skoyce uifraz w cobie
 Cifraz na rautk iutroyery
 J talz rekad rok za rokum
 me raliid w, me narekad
 zawpe traktum patryt oficim
 J na bryk iey okna rekad

I 287-289

I.

— Sroześci i Póhoy! — Dziwnie! cieżnie słowa!
Jakże to was mierzana utworzyła mowa?
Prorino się drubam w świecie, wiekowi, dziejowi pytam
Pó grobowiach najstarszych ludów śladę, wytań...
Z ci co naj mowili i ona wrar z niemi
Prz iladu, ter wspomnienia zgnięta na ręci
Wy się tyłko idyńe tu po niej ostatkę.
Pótkanie iak seroty rapomianey małki
Bomnie cieżnie w powietru — ter iur niht na świecie
Ni pozmy ni odgadnie co znaćyć mōreće.
Ciemna, noza, was wieki okryty nierwotne
Zgastym gwiazdowu podobu, nieroglify lotu!
A cęli kiedy białych ty mara, się tudri
Zi epizny wrad was nęli iakaj rapalky budri
Ni się tuday przed iego nie smie obracni
Coby mogł z wami równai, lub ter narwai wami
Tyje mu tyłko wafre powiadać bomienia
Ope powieć wiekryka, drwizny glos strumienia
Kiełst hitka, bręh piroty, lub stowiere iłki
W pierwofej swiata mtodowi rōdumianu drwizki

II.

Zkądre premier ten urok wrarucay, forki.
Tak silnie z was przemawia tajemnie rētocki.
Zedowa waf rastyray uir się uwa wrarupa
Zętybi swojy zbolata odpowida dufra
Wędycaka, tyłkni na dobreu mierzajōmciu sōka

~~Nieby namet pny drogim dymaia grobia~~
Zakiey' blygi istnieie pcoruwa' sy' roae
Swietnieyore pcor mgly ziemsta, pcorwidruje Kacie!
Mei, mei, wy mi iestesci dieimi nafy ziem
Dla was usta cztowiore me' do' sy' krystem
To powielre rbyz grube. — Gwiard, Stonia lub Nieb
O kradto wafyck duryklow rapytai' by treba
Z auelckich more' hromow uromione barmiecia
Spadtyeie na ty ziem, w paimopym dniu stworzenia
Z iak ten raneh swiata wdziejme, krysta, nowe,
Coty more' Eden sktadatyuei mowe,
Lub ter' mitosi' w uroonych niewinnoci latach
Wymadryta was ktye w swoim iue na kwintach
Jak ~~dua duryklow zgotygo' em dymyck bicia~~
Jak dwie zone nadziei na uimymy ste rycia
Broie, gwiardy, wieneraje ryey mitodoriaue
Z kochanki; broctwa w iedem obrar z laue.

111.

Sprewnoci; ziemckich reery! cieuna! nieprewikta!
Ktor' kiedy ty splatana, twoiz sie' rozwikta?
Gdy dla tych ptoumyck duryklow, dymyck tow' daremnie
od pcoridnich im urui, myeli, srukaui we mmie
Heri to, w gtye' mey dafy rwoione spoyreua
Wobregaiq, laue myeli, urui' ber zimiecia
Heri fakich co uigle w serach ludckich yryze

Jaz goscypaty i ciere pascia lat tysieje
 W rby+ gtebalkciu i ciemnem lery tu ukryciu
 By mogty w tem lak Krolkiem prebudru' cu' rycie
 Lichy sen ich, godniejzych Kraui, swiatow' caska.
 Tam pod stoniem wieornoi wykwinu' z ortowiska
 Tam wprytko z najciemniejzych narodow' wytrycie
 Z Karidy odwiei dufny rasmym dnem rabytynie
 Tam z oryctych, niesmiendelnych druz'kois z laua mowa
 Prykiera re nalkowei w swie' boakie stowa
 Z te, ktongna scieci porze' tu me umieiu
 Tam more poruau Pokoy i Brorgue rozrumeiu.

Strofa z tryllera

III 312

O iak wrzeblwy w marci' mych obty' dzie
 Z uirwa trofka nie wotrymaw' radu
 W smiatym cu' niegdys' ruciem rary' dia
 Na drogę rycie tak snadua
 Gdzie mi' nie wrucoty ~~zaxata~~ ^{wielkat} przedsiwrycie
 Do gwiazd naybleszych. Szygatem ruciwaty
 Granice swiata, granice pozycia
 Ledwa' miue wotrymai' zolaty

O iakże stała twoja rozkosz wrośpa,
Pierwsza wronie pierwszego Kochańca!
Jakże się tobie młoda drzewi despa
Piękniejsza wdrużkami dumania.

Coż to za nagłe wiruta ochłonięci
Jeli w niej, twogi, rewności, stodycy
Coż to za lube i rozkoszne drzewi
Mieira się postoy drzewicy?

Jest to woi bocha niernawego Pwiatu
Edrys' tam z Edenickim poręwiana Pwami,
Gwiarda nimenie jaśniejsza swiata
Uśmiech marazey drzewicy

Wroni się wronie brata ^{pięć} drzewicy ^{widok}
Jak smiercy zagul lekkiem wiatrem ^{podany}
Kiedy przed chwilą, czołney nawalniczy
Prer ^{dręgi} motekni petynie ^{bezwany}

Jeszcze ta kura w głybi wód spocrywa
Jaliby myśił wrona w czołnych marci-rogi
Jeszcze te mrona czołeta noc okrywa
Pręswina gwiarde postoi

Pierwsza mi, petynie, reglaci nieświadomy
to pierwszey, wronney młodych wroni wroni

36

Leś ten co przetwardził mi bura i grony
Jakże nam patrzył łowini

Próżno, próżno chciab go zwracać z drogi
Tam gdzie go wieńce drowy potkny w reka
Ach! Kto by suchał natężył, ten gwałtowny
Gdy wpychał się w ręce przy reka

Gdy po tem świetle był gwiazd parostwo
Najmniejszą wiewre chmurka nie przesłania
I gdy w tem morze, niewymiarne morze
Cate się Niebo odbija!

Prawie Miloni! ty z nad gwiazd przybywaś
Wdrużki i wrahy stroyna ani letkami
Leś iak ten wrok z którym do nas przytywaś
Przedko na tej gąsni reki

Jak przedko w tęgim przeprości berdvoru
Ptakom twój stodyny niewrotney
Ciemni ci serce przechował mi more
W twój wyetosi pierwotny

Zgastes' wiez stary baddie peten lat i chwaty
 I ta letnia ktory ci dawne wisore adaty
 Ktory wrnioite Dawida pawlarsaige drwifki
 Smutna wlamy ocypruy dotzcrates' izki
 I ~~widny~~ ^{wege} z wstawy swiate do wujekhay proctoty
 W nierygoyne nacy sionukow' lates' polkoy cnoty
 Jui niertety wwar z toby uishta wicrygani!
 Lery iswre w laurowe poryctoisna linie
 Lez iaki wyschtygo srodta umaste iie tori
 Raleu nawet po tobi preucowii' nie moie. —

Karpiniki! Ktori sz' teraz z nask' turych adriedziury
 Ktoryz wiewer rowna twojy proctowi, stodycy?
 Kardy drwizk' twoy po catorym narodzie nastynas
 Jaki khlivy ial driciny w wsfyeltie sera petynas
 Pawlarsaty go nasre lany pola wioetki
 Koid uz' izki smutek ^{wece} ~~pracy~~ troetki
 Pirygta mitoi' wisniawra z pod swoy nihtay streshy
 Wstyroei' uwoe towogy' rale i poiciky
 Biolnity nawet na wsfyeltie middle skharany
 Patoraz na rainedbaue oycowowich' lany
 Zuiszrorony Kowaway wojnaz i wsfyeltko strawispy
 Zamuid' twoyz gziomky i arad' orozelivory.
 Tak z naszym Kariniewra chwaty podrietites'
 On bys' Kroleu wisniatko', ty iak' wiewerem bytis'.

Nie miata twoia nieunia wdrizku obucz krajow
 Tych powabnych mitosci i poezii gajow
 Nie gony braty iey lozy w te swietne obrary
 Te gnuziej wodogrady te oborymie gtary
 Te twory niepamietych przynadzenia rdareni
 Co iey rdaja nalerii do krajiny mareni
 Nie ratne precier dufy twoiey nie smaly pod ty
 Ni iey wdrizki rime obucz od twoiey odwody
 Ty' nigdy swiztych serca serce ni przytlemial
 Ty' i niepietka Palety skliwi Kochai' zmiat
 Doci' miata dla twoey dufy wdrizku i ardoby
 Ze dzi' na miy wnoity etane oycow grody
 Ze swietna nodu twego obryta iey chwata
 J' ai mowa rygnuntow po iey polach brawata
 Saus nawel nieprzezi, sara iey spotak Krowy
 Te norpawichte iey erzevia, wielkoni i etawy
 Te try, gowy, rwalika i ten los raiakity
 O kluwym dla iey uorkim iey ieiunij parakity
 Etad to miitkie iey kmiotkow opiuwaij chaty
 Zualartes' na iey miwach nieconietelne Krowy
 Nie potrzeba ci byta do grolkiego rygnu
 Praci' obucz nam obrarow odaten i brygnu
 Doci' ci fant dostawraty napretki, pota
 Nawr Pahter, nawr wrony, i fuedola.

Wziwi wifrowi w ten rowod z taby bazyt rarem
Ten swietnym stotyck wikow tudis naf obrarem
Ci z pisporewicych wywarow gtaofy rym towyki
Ten spiewal iaf Teokryt, tauntym iaf wingile
Tyo sam wicnie nagrody ryekad pro wpryalkini
Lzo i w piewie twem bytes' woiny twory cieni
I iakre ci mi miato listni podai' w stoni
To talz nite twym padkow rodrumie ustoni
Ten daj co ciy w dziecinictwa swoim wicim daryt
Pod ktorym more dywie o twem erowym maryt
Ta mtoda ciy nadriejz reienicza niwa
Te pod blyskiem twych wosow cielapuzi iowa
Te nakowie wicniakz na twoy gtao talz tklun
Jezore iaf piast oraze i' iak piast poruina
Ten drog wicim co od nich ubowia miad ofpuwa
Ktory to wpryalko stworyd i nad wpryalkem crouwa

—
Ale mi doii' ci byto Paety inicucia
Catem ryciem stwirokates' erowu' twogo pienia
Taki kiedy ow' stum wifrowi co ciy w miastach chonit
Kycid naf do tej wiorbki' od ktory sam stowid
Tyo' kardy los podriklad z wicniakz' twonim

Narzem zyd, narzem cieszad, narzem psalca i niewia
 Tyś ich w trudach pokropiad, ty bolesi tagodis
 I wtkaruzaj w Niebiosa a kieniaz ich pogodis

Spoczy woy, rany bardzi w twoim alkym grobie
 W srod tych kmiolkow tak ruanym i tak nieytatbri
 Przy starach twoich stugalk, mogile scieroty...
 Zgodza sie wafre proky iak zgodzaty cnoty
 A ty palitko cos iego akryta iz chwata
 Zdor' ruz na tym grobowcu lutiaz omieniaty
 More kiedys' gdy wiatryk swydektoduzym powiazany
 Stojacym nad mogila narrelesu i drzewem
 Spadkiem lici jesiennym porchudana mile
 Na przymianym iwi brzkuem owie iz nachiaz
 A gdy ia doydzie kiedys' adytosyktakij choty
 I w grobystow' nawet swoich wyda druzik wyga
 niety

Kinyry wje w posrod strafnych pretekstow i interwencji
 Jurium honor moy straid, rabuakto dwok pieireni
 zwikty wpryalku zastugi; laury powiedniaty
 Jedu dciu "zycid swietnos" dyloletnyj chwaty
 Do radritu na powinnosi, moy Ura, poniryd
 A zwatpera konduszrow stawie tak ubliyd!
 Dochodzi, wiec ta dzia, bignia wje z gospiecku
 Cori crynifz moy Waleciu, rere mu z usmiechem
 Nie yniewam ci, lez wprym dzikicy ci ererow
 Wrewy borna, dla Krola datus ni wierow
 W caley chwale rabtyta dzistwoia przewodnia
 A wazeni bez dwok pieireni nie tak wilka ^{brody} ~~szkoda~~
 Uhojd ci, naps walek, trami skruchy ralat
 Z dobroci swego saua pod Miaba wykwalad
 Ale wkoite go stol, roci wospy ciy dobia
 Miya noi, miya nauk i potudni miia
 A z sandacrem ktorogo Krol na objad izda
 Naproino tylu rarem postauow wyglada
 Lata wje, Kinyry, wrueray, rwa wtoy, rorysawa
 10 caley wriektowi wota emierii bez sandawo
 Saua smiri opowiad! - Walek ci ni chwicie
 Stawiaj mu na nygeli i stawo: dzieje
 Kiedy niema sandawo z strafna, rufmi rtoin,
 A wje rycia ohydy a emiri powinnoscia

To raktfry, ongi chwytę, do czoła przyniesie
uderz cię, uderz, i uderze uderz
Pada, krew go ubiega. Leć o wiewie rale!
Gdyby cię byś na chwile wstrzymał w wyciu rapale
Chwile tyłko zniósł cieprze te czoła nęgoramie
Dyby wyśiad sandara i nie rąniał marnie
Zaledwa że wyśiadę to oracheta rycie
Juri rewszaj nęgłafaję, sandara przybyci
Sukhaję go, wotaję, leć o wielkie bozi
Coi widzę? we krowi brzy samoboyca czozi
O jakie postaci jego robbetwionę, byta
Dawa to cię że straszne wświektou go przeryta
Zi cię rąjis' gęos skryty z cęgo ran dobywał
Z silniy niri etowami sandara przyrywał
Mowię, nawet że kiedy po wyciu krowawym zgonie
Pręptęwał iur z Charonem wotaje styxu tonie
W styxu nawel gęstnie, drithie wlepiad ovy
Crypi swęgo sandara gędnie na dnie nie zocy
Taj gonięd gęoim waleł, kato, ajax nowy
Nęgrajęfry z męspadkio, Lolou objadowy

Na powrzkach przy grobie Łony

411

II 243-

244

Lubie ziemi otwiera ciębie smierci pole!
Kilka kroków przedziela ptoczoii i niedole
Ja nad drogim mi grobem try rozpaczy ronię
Tam wspaniało kwitnie wierzwiem i radzię ptonie
Ach ilu tam obrarow proznowi prelata
z catym dyman i wstawę, nroobnię swiata
Gonię sydwany eloternie wrodtu niuroo cmentara
Nie wstawia ich ptaw ciwot ni p. rośba n. prara
Jak gdyby nie nicali umartyleh dzieidiny
I nie tu spowaywaty ich oyc i syny.
O row, droga rono, malke moich dzieci
More miie tam mienideu bląd w turych orach n. p. ci
Morem niedoie" twym enotom winny skład oracie
Niedoie" kwiatu pocuily wplalab w uem' boleni
Tay iducej p. rewie Korywdy na wynadry tobi
Bzym try raku na twoin ni zortawie grobi
Miedray zini od przytych in pauciozef etonia
I by ucie wspomnie nom za nadzieja gonię
Dla miie catę rorkiozę optakiwai' uieki
Tu uę erubai' mym ralem a nadzieja w t. h. b. e.

To be or not to be z Prekypowa

111 284 -
285

Być' ony nie być'.. oto jest co nadzwyczajnie trzeba
Czy wlaśnie tutaj jest niebezpieczeństwo wpyłku gronny kłosa
Czy powstanie przeciwko nam i w dzielnym oporze
Odważą przemożę całą, nawatnieni - morze
Umroci, - rannych - nie więcej - rannych przetrwanym
Że w tym imie radnie serca nie zbudzą, iż rany
Że wpyłku bolom, niechom wierzyć kłosa górnym
I jak udręta cięta iwi ich krwi nie moriem
Ach! Ktożby takich emieru niechciał zryć' sobi
Umroci - rannych - jak rannych? - morze marzyć w grobie?
Ta to czarna wątpliwość ta wpyłku admira
Pro kłosa wie jakże przysięż nas dzyć' marzenia
Wtemczas kiedy te ziemskie stargamy okowy
I z nadzieją pokroju kawałkiem serce grobowy
Tę to wryład ratowniczym dzielny popęd woli
Tak stęga życia nasrey nadziei niedoli
Pro i kłosa mogłoby ruszyć kłosa i obelżyte
Tę dżemy co by wpyłku cięta idęta wpyłku
Tę boleń którą wryład nitoru przysięż
Lutobę praw, wiek morimch, butadzi wryład
Tę janyłką wresni twardou i którą postę pycha
Tak niegodna ciępliwą kartę odpycha
Kłosa to wpyłku ruszid, kiedy mogłoby sobi
Najdrobniejszym zelanem kłosa pokroju w grobie
Kłosa cięta w iasnie życia potem zburzą ułroci
Edyby nie ta obawa wryład tam po zgonie
Tych kłosa między kłosa i kłosa niekt nie wraca
To nam wola ostabia, to emiatoru ułroci

Tak i woli i losami waleryc' obecnemu
 Nici w niepewną przyrodo' dionie' i przed niemi.
 Tak to tateo sumieciu odwaga pokona
 Tak bladością lekliwej myśli powleczona
~~Wzrost~~ ^{ktowię} siwa barwa portawowizni' męznych
 Gama wielkie ramiany w dupach niedotygnych
 Aedwi wrbite popędem iwi zworzone twoga
 Jmienia nawet cześciu docięgnaj' nie moza.

Do Boga i Moore

III 307-

Ktoriby o Bore wytrwał na tej ziemi 308
 Ktoriby potrafił cwym lozom wydotai'
 Gdyby i z trochj; try i racy swem
 nie mógł do Ciebie adwota'.

Daję przyciś' w dniach wrzenia i chwaty
 Ser i przyciś' niefruzi' ruciaci' nierwotai'
 J ten ktorcum same try rotaty
 musi i wyta' samotai'.

Ty ieden w przytka twoi, goisz i toni
 Ty kardz straty, kariy iai tagodisz
 A iak Kwiat z racy swoyi toycha woi
 Tak z uępciu' studyr wywodisz.

Gdy wprzetko w rycui rozjdzia po kolei
Gdy i ta przytowi, co na chwily, rwythnia
Lay nape i kroy, roziasniai nadziej
Jwi u; raicemmi i miethnia

Ktoriby nie upad w u;ithui rycia boja
Kto zmioid ty, busa, iracney nawadnoui
Gdyby ty z gory gatapki pokozu
Nie przywiad chrystem nitoui

W tuncraf to boleu' wrucioia przycebi
+ ~~Palackim wyprzeq. ptoine zachyoczenia~~
~~Cuqque nas w cunief zachyoczenia kofe~~
Jak ciemoi' swiaty odkrywa na niebi
~~ktone dociet o zosh racycia~~
~~ktorych diera widue na daci.~~

Przejmnia' muref van klay zachyoczenia

Dumanie

1255-258

Narekaf na twe ceopienia
Preklinaf loy ortowika
Jak gdyby chwila ulicnia
Tak byta ad naf daleka

Dzien' tego rycia tak koolki
Z twoui stonie uir nitka
Na cori wije riale i smutki
Kiedy do kimesu tak blitki?

Po cori w rancia lat twych rose
Zatosnem wracaf epyrekiem

J bezelwie zycia moza
Smutnem przebiega w pomieszczeniu

Po cori nowemu truisny
Powiaz' k'pai' m'zky tal' s'ozga
J ierwa liary' te bliruy
Co sz' i'w' z'goy' ni' moza

Wastari tey cramey vorwagi
L'obii' co z' n'amei' saginie
Chwila i'w' tytko odwagi
a w'pyetko w'ierwie' pr'wini

Al' pr'wino' moim' g'lowu
Twozige' m'ztywa' pr'p'p'wam
Pr'wino' sz' g'ody' z' t'w'ym' l'ozem
J' od tey' z'icim' odrywam

Ciebari' to' swom' uro' h'iem
Swiat' ten' powiaga' i' t'w'oi
Gregori' to' i' sp'ow' tw'em' o' h'iem
K'raj' sz' w'uchai' w' os'rod' ludzi' z'

Tu' g'osci' adrad' n'emi' u'zmiechy
S'rogai' n'af' r'w'oz' n'adziei
Tu' g'osci' n'awet' k'wiat' p'ow'iechy
K'aliow'ie' w' r'oz'nie, w'iz' d'nieje

Tu' g'osci' caly' swiata' s'ity
J'edney' chwili' ni' restaleu

258

J co z nawa wrogiem byto
Kto iwi z wieczora iest ralem

Wspyttho tu z orafem ustawa
Wspyttho precunia nicithety
Naygtoimcyera nawet dlawo
Doydri kiedyi do swey maty

Tem bardziej cihe twe jiti
Ktore choyty rai wywodri
Zgina rai ruitkome dwojsthi
Mie ta ie reimia nagrodri

Oraf co az wywidod z powicia
Znow az wroci do nicow
Z ty mefua, Kroyly rycia
Zatopi w motu wieruoni

Wspyttho w Krolthiy rufery dobie
Wspyttho vuy pnythe ay nite
Zgasia ptomuy rai po tobie
Z z reimia, zrowna mogity

J nist z ludri nie przybdri
Pracni az uerrii dwoimii
Aui nawet wiedzri bydri
Oryi kiedy uerpiad na reimi

Zginiep wiernie zaponniay
Tak istuori twoia precunie

44

Jak ten obłog miwidriany
Co w orarney, noy przepytui

Regnay waji, rignay miwidriany
~~Wypytakho co' Nohad x' ucu~~
~~twocim twocim byc' mienid~~
Cos' optahal tylokwolui
Cos' wryczim twocim byc' mienid

Wiechto widmo zuisone
Zadua tra go nie odwota
Paprto w stromy miwnajome
Z nie go zwociie nie rdota

Jwi nie porcile sercu twocim
Zadney ponicy, nadrieje
Jwi i radcu wiato ku niemu
Stom twego nie zawieje

Le'ie, le'ie dni dancumy
Ber celu, trocki ryzreucia
Le'ie dni puste, i cieniu
Uitrayui ber wrypominia

Le'ie iak ten lii' opadety
Co uwrere z wiatrem ulata
Bwreca min wichek rajadety
Leur jwi umastym poniciata

—
—

Biedna Marynia

I 152 -
154

Grasnem w ciód nocą nęstrana masecien
Před snauš' nawet zmuszona miébiai'
Witata Marynia i z wjrtkuciu westchniciem
Pápta na goš, wschodu stowca wéba!
Na piérszpe caley natony orkucienie
Tkhwié dié w gniezdzie orwad ptawez maty
Matka um stódkie móta porijwiciem
Oczy Maryni trawé dié za laty.

O iáká, rebta, wresztowie zyjékie
Cremwi ja nigdy matki mey niernatam
Nié nié mau mego na tym wielkim swieci
Kólebki nawet nié miatam

Na tym kancieciu, u drzewi tej káplicy
Tu muié walerili podumowaz, zódré
Tu iá z tej wiochy do Boga Prodzicy
Wó try powiechy przechodé,

Nikt muié tam w swoicy nie chce zai' rodzinie
Nikt cierpiacemu sercu nié odpowie
J' radne dzieci w tej caley dolinie
Liotrog mié swoicy nié zowie

Widéj ich rdala wiczkome miéchy
Patrz na cyjós i matel, púspéroty
Ale nié do woy nié zawótá strachy
Biedney, niépróznicy ciéoty

Tutaj wije, tutaj idę & trawi meści
 Kąpielis ty mi swiat ten zastępniejsi
 Ty mi się idna otwierasz na ziemi
 Ty mnie iak cōtkę przyniesiesz

Głęboko ja nam nad tym gładem gładem
 Tu gdzieś pover matki, poruczone, byta
 Pater, wy ilade ten tyk mi obaw
 Któm tu more souita

Nie nar ten cmentarz błoga, świadczam uoga
 Co w innych wbudra tyk seceńi seceńi
 Ale co groby obchodzie' mnie uoga
 Ja i w grobach niemańi Krowyph.

Ach! potori Kowic moieciu cispieciu
 Nigdy ci, nigdy mi uogę co mem rycie
 Wroc' matko! ciekam ci na tym Kancieciu
 Gdzieś nasz souita w powieciu

Na ten wiekty ci change' i riale
 Z wpyctkui rarem cispiecia i troaly
 Z mi ci odład niwidziaco wale
 Ani na gōre ani w powód wioatki
 Mowię w miy tykko ni po Kilkim tatak
 Jakas' niłom niernona niwiasta
 Z rektuytą twarę i w ratobuych oratak
 Przybyta do miy z dalekiego miasta

Z traw o smutaku pytała wieśnia Góś
Pórl i mią pětui wymny ochoty
Levi ińi ni mogli w porród traw i krasów
Próypornai' grobu cięoty.

[Signature]
Matka do Córki w dzień rozruchni

I 206
298

Jwi wiri na drogę tyku powinnowi
Wrywa ci twoię godinę wybięi
I z tąż pięknego smu twoię metodni
W nurywicie wota ryci

Na nowe łom wstępnisj Kólej
I: Dotychoraś eruzia i Niebiś Kochanka!
Niejis w ni nowe troch i nadzieję
Z pauciję twęgo porauba

Jwi' gdzie ci twoie poruaceni wota
Opuspreray progi nadziuney centroni
Ni bo tróm matki opree' ci ni rdoła
Tawra ci swoię otani

Me' samu eruzie wróyc' ci przyhadę
Me' ciebie kłudę naczemia taż swodne
Me' same kwiaty na tej enydzisj drodze
Me' rawpe stonca pogodne

Spak gdy drock tětui potęronę głoy
Jednqu bormię smutthiaw, eruziem lub nadzieję
Tak ci i wawre myli, eruzia, łoy
Odkę w iedno cięie rleię

Najumiejpra twoja wrajen cię prosię
 I na try Karida try odpowiaę twoja
 Karida cię nadzi podwoi w twej duszy
 Ale i anukthi podwoja

296
298

Sz iępera inne pti twojij przynioę
 Okryte ciemnem domowem raifry
 Sz te ofiany sz te cicha cnoty
 O ktorych swiat ten nie stęry.

Nigdy ich ludzka pochwa ta nie gtoni
 Nie rawpe nawet do wdziomoi ehtonii
 Nie rar tra cicha oko twoie rooi
 I tey ci more rabronia

Parnaf iaz narre nieporome rijci
 Najstaudniejpmi rastane przesthody
 Parnaf iaz vępta potrzeba ho binie
 Szyci cnotliwiz ber nagrody

Leir vęgori pizkne aere nie dothona
 Koonie iaz i twarda powinnoiniz godzi
 I mępini z samey pęrciwonoi toni
 Prothov cnotliwiz wywodzi

Da ci to vęrzęci, ta stodyer, tagodnoii
 Co rawore duszy twej byta vřdoba
 I ta pęwaga, i ta pizkna godnoii
 Co sama vęruwa nad vřba

Leir vępęyethi vęrzęci, i vępęyethi przynioę
 Tyle ci twoiciz nie vřtoda, doli

Jak kiedy twoje błogostawne cnoty
Bóg ci był Matkę dorwali

Oreka ci coko to imię wspaniałe
Których sław świat równać by nie mógł
Bóg ziemski matki uwierniającej chwaty
Na tron i Nieba powołał

Wszystkie nadzieje, wszystkie marzenia
Wszystko ci w twoim powołań dźwięku
Coty świat powiech, cote wzniesie twoje
W materialnem ramieniu objęci

A gdy i wtemczas iaka chwila droga
Lotna ci rycia ratunie godzinę
Pomnij że kiedy nawet wzniesie droga
Jdźcie pover ziemską dolinę

Lra

O ty z anielskiej ulana wygotowi
Lra! Kropło bożka, wycisniona z despy!
Stożki ulowie wibranczy renowoni
Kagori twoy widok mi wrauspy?

Niebo naś twoim poświęceniu, twoim
W głębi serc tajne wstąpiło i wrodło
I z taulem wstępnym prowadzą cię torcem
Drogą epogreia wprawiło.

L282-284

Jakże się wyjeżdża, jakże się przejeżdża
 wdrążonemu kochankowi rozjasnionemu okien
 Ach! ty sam usuniesz dobru przechodziś
 Piękności twojej usoknem

W tobie to kardo urości przemawia
 Mitości się, litości, iak i radości leie
 W tobie to prawda serca się wyjawia
 I proumień cnoty iasnie

Jak na uwitym i metodych różny wieściu
 Dny wouna rosa poraukiem btyerera
 Tak ty na wtydnu ptonajem sumieściu
 Lśni się i iuka i draca

Tys' wit ostatacia, niewinności bronie
 Ty strapiasz wpyłku i wity i stawy
 Ciębi neprare, ciębi krole ronie
 Pro ktore serce ber rany

O iak w tej ciężkiej rycia nawalunij
 Stadkiem, udowmem, iat twoie przybycia
 Ledwie z werbrauy wytrajniś z rucij
 I uci brygerem iest rycie

Wnaua odwaga, powracacia, sity
 Bartha, rorkhoraz, orerewia się dupra
 I do tych afis co tak trudne byty
 Imziniata, cnota, się zmusra.

284

Nigdy! wytażony orłowiaka udziale
Tobie też, same datus nieba
Arieby w fryelthick win prawariyi' oraly
Jedney try tyllko potrzeba.

Bog to, Bog ciebie w nawa, ietoni' wszary
On to nas w twojey stodycy premitra
Outo tak sietem ogniewu ciy rtaoyd
z Karidy dolzaniestelnika.

Tobay swiat wita, z tobay z swiata uchodzi
Z tobay Karidy ilad rycia or nawa
Tobay ciy z serenu nordwojonenu godzi
Tobay powiepra, prebaera

Ciebie on orka gdy go bolie' stowry
Ciebie z seru w fryelthick w rgoni przywotyra
Z wteural nawet gdy ciy jwi nie soory
Jesure ciy na grob przyrywa

48
III 306

Do Kochanki z Portugalii
Kiedy tak nadknie dla nitowci torem
Czytem ay wryceniem proum ciz oboje
O jakie wdrycrzym, jakie kkleinym gtosem
Wotam na nime "zyciu moie!"

Ale kochanko i nitowci' upytwa
I takie nawet chwile miiai' nupra....
Zwiy nuni wiy odtyd zwiy kochanko kklein
mi' twoiem ryceiu lew dupra

Ta mi nagoda przyctoi' idynie
Ta sercu memu kpleci dostatekna
Zyciu prauia, dupra naproumie
Jak nitowci' moia tak wierna

obtoz

I 259-263

Widryz ten obtoz z zmiernych run spojony
Kwolna od wschodniej righuay strony
Co rakh spokojne cnotliwego zycie
Cicho po wryctym upytwa blyknie
Zkheci on dajiy i doha) wiekta
Jakwie go low, rakh przyctoi' orcha
More on kiedys' caty swiat zachnuury
Wspylkto ruisury, spali, rchery
Przyna, gromy, depore luna
Cate lary, gnody runa
Swiat ciz potopau raleie.
More teri driflay — more w tej godzinie
Pierwisy go wrelryk rorwiecie
I na raeopie rginie.

Jeli on Kpłatlow, w swojej brać podwary
Brać go przybrać w udzielną barwę wory
Z kiedy i ewnie w cipy uwozytey
Orkata-weywia tawry dnia ognistej
Niebios porotreni marnierona

On w tej porotreni tak doobuy, malauki
Płyną same jedne, jak swiana ractona
Z jarnego kota Jutrenki.

Juny on teraz i co chwila juny
Przybiera postać, Kpłatł i barwy swodne
Patri, jak go swoją jgrarką dżecimną,
Kotyrą wiatry Tagodne.

~~Tę jakby kipi pępek pępek pępek pępek~~
To jakby rągiel na warlegtem mooru
Pędzą po wielkiem bę Kitois porotwornu
To znów, jak ciżryc gdy go mgła omdowry
Smierimym się Krogim po niebiosach toczy
Z jak on btyerory zdaleka.

To wreszcie w lebkę ractony vorwianuy
Jak biaty okandaan wihrauni poruwany
Gdzieś tam z swą chwytą uieka!

Nie takim będzie gdy z wiciornym ^{możkiem}
Do Knefu swego doptym radowu
Z rtotym rory obliuy potobkiem

Uwiniory brama rachodu
L. ^{dy prymy} ~~on~~ ^{Konowym} ~~on~~ ^{blarkiem} ~~on~~ ⁱⁿ ~~rozpariy~~
Jak ^{gatorniczi} ~~gniewu~~ na rycerkiy twary

Leu w krotce jak te mgła ^{plina} ~~ciemna~~ ^w ~~o~~
Co smetue crafu roe ^{ci} ~~ci~~ ^{gajaj} ~~ajaj~~ ^{aciuu}

49

Świecą na cię przystąpię pokrzywa
Tak i on z nośną ciemniejszą pomroka
Zgasły jwi gwiazdy porzucił promienie
Mglistą zasunął powłokę.

Nito wit na nim twęgnie spowra' ota
Sugasz go chętnie perer niebios przetrusie
Ale jak kiedy wdzięczna wiefura piemi
Wznois cię moia borkaja urothie
Dziwne cię, poise, rakuycasz, boleje
To try rorkofy, to try rala teje
A jidnal niewieś co tak piżkne drito
W pióri wiefura lehueto
Z jakich chwil, rdareu, i losow kolej
Z jakich wponumien uwey miodu
Z jakich rau serca, zwiędzionych nadziej
Tyle ci wywiad piżknu
Tak i z to chumotka co tam w górę ptyja
Wrocy w twoy bawi jedynie
Leu goy z nieg krag in potabis dzykcia
Niewieś, nie pytasz co cię dalo rycie
Cryli ust erora thiein strasney nawelney
Cryli z wyriwois Oceanu wrniorta
Cryli z goraru ogromney tholiny
Cryli ter z pol krowoyth wielkoy bitoy urorta

Był wreszcie z chodzącego stającego wiary
Palonej Nieba ofiary!
Jaki to morze z tej ziemskiej doliny
Ler, riałow w górne uniosta Krajiny

~~W górne uniosta Krajiny~~
Niż jedna morze nadzieja i chwata
z ptoczącym dymem ulciata
I gdy niż jedną morze wrożeniem swiat
Góris' tam po górze ptoczą wiaty powiaty
Nędziny smieszeliwy pomyślny do ziemi
Musie' na nowo walony i lony sweni
I znów te same porachodzie' koleji
I drugą rzecia porachodzie' gotow
Aby mógł i tak i uoie' nadzieje
Skleci' wrożenie nowe
Stwarai' to nigdy niechodzone drze
By morze znova jak pierwotne zginie

ptyni, ptyni z wiatrami, Kotyca i z Tagadzi
Lokny reglamu górnego porachodzie' swiat
Jalwa i' musi byc' ~~nie~~ ^{ptoczą} swobodnie
Te wryte, jama, przepływai' tam nowa
ptyni, ptyni w twej całej swobodzie' wrożenie
Inny i'z, to wrożenie po Niebie's Sklepieniu

Pater! pater! ralewici swięte wyrekit imie
 Brzuka w ptomicumym kucy Oceanie
 Gromi, ryory, w gory piętry si obrymie
 W orarne berdecie wzdiera atchtanie
 Ciskani w gony o bruzi ktwreui
 Brozlegym jz kciu wyja potepcui

Krowawe, goraze nad umi jatyna, chnuoy
 Patworob ^{uo} ogrom gnadem ognia sieka
 Brykty! i gronięza katarakta z gory
 Leu, ognista obliwa go rekay
 Stoi ^{jak lerao piekro} ~~brak~~, gromem ~~brak~~ bity
 Caty w ptomicumym ptaruru law ukroyty

Stoi w obliwu tyłu wielkich Ceiui
 Okropnym reuety w reek mowey i groykciu
~~Leu i tych wrona kucy na ptomicu~~
 Jkrazcyh oru prestorela ie blyskicim
 Laty si w gtybi, duma, reueta wzniebta
 Walkan z Wolkanu, piekto ptouie z Pitta

Takim cest skatau, me gdyo' niebis chow
 Znaja, go cieuuu przedwiaruui dzieje

Portaję ujętą jest wielkimi odricata
Piekło mi z obru, krol z crotą jasnije
Wierzą się walka, z wiernym siwa wrogem
Swiat - celem boju, a przeciwnik - Bogiem.

Pisni

L 319 - 320

Karę przed moim nycerem mi stronię
werwai z despy, sity, męstwa
Nie tak to tatus temu się obronię
Który przyszedł do wojownika

Trudno się opree wdrizhou metody chwaty
Przybrańcy w wimie nitoni

I gdy te usta ktone smierzą bruniaty
Tak wdrizirui siebra litoni

Nieprzeuna! moggi powiękrai ty nęstę
Ktoney sere odpowiada

I tak okrutnie odpychai ty nęstę
Co mi u nog laury ustada

Nie, mi ma despy tak woguj, raistry

Przy cię ten widok mi zbudis
mi ~~nie ma despy takimi~~
~~ani tak ma twęj~~ ~~nie ma~~ ~~ujzby~~

Przy cię glos stawy nie zbudis.

Łdziej się tydzień berdnogirnych Kopyje taicubas
Swać tu nawet się jazy taury z swiatem druchois.
Wtem to się nie may dufny, bydy ja z Poloj
~~Wszak~~ ^{druchajd} cę w mgle pamiętaj ^{druchajd} w snach nadziej
Coddieii, coddieii się wornagać i znów coddieii etabied
Niknaje mi tute ruffy pamięć odzabiad
Ari wosnie, gdy w rbył dtegił tełkustach upadł
Naglez ypożeni, poroczeniei poropot twoy odzabied
Przyjariu — Wtomeł z listu

Nieprzeblwi ja, rowię pierwopym Miaba darem
Ona stala jiki loze dziełaj się cężareu
Podaje kwiać poicahy w sód rycia pustyni
Ona orzechowch nawel, erzechowpruni oruni.
Karde sere jiy pragnei, Kadra, tra jiy wrywa
Srutka jiy drapy itare, sruka nitodou" riywa
Dzieii nawel w sód dzieii gdy igra, swawoli,
Juri jedno z nich wybiwa, z nim się bawii woli
Naydroispych swoich frapreł chętni mu udziela
Z niernaję co przyjariu jiri ma przyjaniela.
Smierci nawet nie woli ~~co~~ co przyjariu atęryta
Ari do drugogo swiata woy emuteł przyta
Z gdy nad przyjaniotni ptarem straconeni
Zerere się ralem naprym potęramy z niemi

1314

Nowy rok w portais dieuicai odgaminijzego
rok stary

T. 290-291

Jui was rok stary porignad
Jui wauu aruzcia na rakltui
Tajem go dobre odignad
ke jui pewno niepowoi.

Ek uz na tym swiecie spawid
Bradym ratrei jego zreszty
on waf tyle strad nabawil
Ja more niedo poriechy.

Na coz ciagle try wysleuni
Ktor wci co mu przyrtou "Kryje"
Kto uz nie umie spodzieuni
Nigdy ryca nie wryje.

Lec uz spafui, bo craf Krolki
Chwytaui metoda nadzieji
Jezorem wysowdrie rbyf malutki.
Lec uz ra rok restareic.

Wprostie, wkrate w jinnym swiecie
Stanfych nych prau dopzty
Kurzeliwy. iirli powieie
Kim unniejpyd bidnych uzty
A gdy i unie craf odigna
Podporiny werny ttomorez
Tak unie z waf Karidy porigna
"To poruei doby byf roiez"

91
1.
Za cori gonie' ra praznem pas tej ter dolinie
Gdy raledwie schoycone jivi na rawpre gnie
Z kiedy ni w tem ryciu talz wozko ni boli
Jakk gdy sie rucikle wrozeu przyponeni w niedoli

2.
Za cori gonie' ra praznem; ~~Khore~~ ^{gdz sie} strau
Jwi go radne porimejpre cerce nie odptani
Rawpre to co jivi ^{wasu} wrozeu pabnyto sie wrotheni
Milspre pber magy pvertoni nece nas wrotheni

3.
Za cori gonie' ra wrozeu ^{gdz} jwi ryciu nija
W wioznie sie tytko serca kwiat wrozeu rorwija
Pod stoncem on metodowi rakhwita jedymie
Brar on tytko wyszela i na rawpre gnie

4.
Uchodzi, uchodi' kub wduzke teoje waer ractoni
Uchodzi' bom jwi rbyst stego nad niemi sie dremiad
Uchodzi' bobym znos stoko magy ra praznem gonie
a jwibyem nie tak tawo wyrie go sie ienias

Strunykh

2317-
318

Gdzie dajiesz strumykowi maty
z tobą myślisz moja postępnia
Bo j' tobą los niestaty
Pomiata po tej dolinie

2.

To co chwila w twojich przedziach
z nowym cię Kwiatem porażają
Nową świeżością niepisz w przedziach
z rycia rycia dodają

3.

To między grotty mileraj
z mostem cię twojimi przedziach
Ciężniem twoje wody jżeraj
z try po drodze rabażaj

4.

Ach cieniu twoje pierśroty
Taj wżeto w smutek zmiwienie
Chociaż rawpe z jedny grotty
Rawpe w jedny pływaj straż

5.

Mitoni jzatis obrarum
Prówny nauce los i skutek
Taj z jednego aradta sarum
Plynie i radość j' smutek

3

Technota religijna z kryllera

56

III 310-311

Kiedy wje kiedy z tej smutnej doliny,
Która mgła śluzca swym obłokiem cieniu
odkryje wyiew do jmej krajiny
Kiedy mi dzień ten zabłyśnie.

2.

Tam w dalekowi wybija się góra
Siedlisko wiernej metodzie i wiary
Ciemni mi odkryjeć nie data natura
Tambym uciskać radości!

3.

Stępną te piwca tak wyjęta, tak zgodna
I tak epokową nabrzmienie rozfoję
Na lekkość skrytych wiatry mi tagodnie
Tamejnie wone przynosię

4.

Wpyetko tam ryje i kwitnie wierpnie
Miernawe tam co mi rima mi noc
Widzę jak edala przez ciemne drzewa liwie
Ztote mi, nęca, owoc.

5.

Pięknier tam, pięknie musi być zapie
Gdzie stonie wiernej, swą jasność rzeźwa
I to powietrze jak wone i wyjęta
Ktore tam w górę powiewa.

6.
Leś który tę wodę przepływa i wstawa
Co się przedtem z takim rumem leży
Wznoszą się wody, orasne wrog odciekami
Przebyta duple drzewieje.

7.
Jedna się łódka przy brzegu Kiotyca
Leś który przewierci? — adli! nie ma sternika
Prowadź Madriejo! — srebrak żagli czterech!
Prowadź statku iniecielaję

8.
Półroba wierzy, nie bykai się trudów.
Zachęty wiary nagrodzą Miłkami
Miejskami ziemi do krajiny cudów
Cudem się tylko dostanie.

+ Spokojnym jest — leś przewierci ta spokojność bywa
Zimnem, quisiem i mastwem morzem go optywa
More to nie ma burzy leś i portu nie ma
Świat przewierci teżi pokoy nievar przędziam mniema

Jest waf ktory przywodzi, niedole lub lata
 Jdci ortowaf nie jui w siebie nie naciąga z swiata
 Tem ryci co ma w duszy - jui do swego tona
 Nie przyjmie żadney kropli wraza przepiśniona -
 Syty kiedu i rycia rawnknaś dni swych dzieje
 Stawa mu ber usmiechu ber wdzięku nadzieje
 Wpnyelkie, wpnyelkie pogrubad w wialkim serca grobi
 I radz, nawet wrozenia jui wygasid w sobi.

Jak on robał co w wtafney eklepi si; osnowi
 Tak j on nie ty emuje co si; rycieie zowie
 Codzien' ja przydri z duszy, z tylu wrozcimien' marnych
 Tyle ralow, nadziej, ty eknot, marni' wraonych
 Tak codzien' i codzien' dteguik deman' ekubpim
 Coraz grubszym, ciemniejszym osnuwa cizmutkiem
 Nie jaci' precier si cheptani swym jadem si; truje
 Nie odpycha on powieki ber ich marnosci' wrozi
 Mlad on niegdyś dni swojej radom' j chwaty
 Dni mitom, dni bockie. - jgdzie si; jowdriaty
 Jdriem si; te wrozenia jui bogate z asoby ? ...
 Kypiatam' swojej wiosny jowwien' rad gody
 Jme wozdy jod zimnieu dozwiadrenia wofim
 Wpnyelko jui ochumnyd duszy swojej mostkiem
 Nie wyrydka on obcych rdan' weni' lub marni'
 Lur jinaq wiazq, czeccia, z wtafnych growriez' adanek
 Pod barwoq on jinnego rieglowat akneju
 Junaq prawdy wywospnał z kiedkubk' krietan' meju

Jaki obros powrotem starym nam dzie w deszczu
 Także rostat - chawicem - sama śmierć go stroszy.
 Być to jest co ziemskie już ^{zakład} saukha wpy boji
 Bronrowym chwaty ptaorem ^{okład} portai' swoji
 Staup niewym posażiem w poro d'wiata wrauy
 Już on nigdy przybrauy ni ziemni portawy
 Czemie d'la' wpry d'kie zmiay - stoica - baya - gromy
 Na wpry d'ka on już ziemny, g'łuchy, nieruchomy.
 Jedem tyłko j jeden raz p' wywar twary
 Jakaż mył dawo wrota tak, ciągle mawy
 A gdzie nar zwróconem wpatry d'z okryma
 Tawr je ^{stare} ~~całe~~ - niemiemie - wierzni wrota tryma.

Do A. P. 1814 roku

158-59

Gdy w'złkiem rdzi' cziem ni'p'ozem rodacy
 Z strachawym wprawd'ci' meim ten niemiemy polacy
 Ari nad bregiem skhawuy ^{rozaw} tyz' b'z' obficia
 W obuy ziemni ogoryny p'ed'uraci' z'jaci
 W tej, pomoy tu wpry d'z, krawuy urod' dobi
 Pny Krolewie Turenna na Torota gozbi.
 Ale stal'ra p'owr' ciebie w'z'fa go nagoda
 Gdy go smiaty Torwalden p'ryp'tym w'z'om goda
 A d'riets ni'smierdelne i m'z'em i ryzem
 wyj'z'tym z' Woroniera w'z'obif' najif'em
 O j'z'li swietue Polak' dni' b'z' zwrócone
 Tam p'ary d'kiem w'z'z'aj' bronai' na krajn' obrony

K.
przy zgoni

Jurri w twej drodzej ustom
Przyjarmi! trzeba umierai
Pierś od pierśi, otom od otom
Serce od serca oddzierai
J jurri wije tra ta ostatnia
Ma cię porignai na wiazi
Ziemio polska, ziemio bratnia
Brodziei kochany — daleki!
Smierci mię do grobu przyrywa
J wpytko z rykiem ulata
Wpytko cię rarem rozrywa
Co mnie wigrato do swiata
Wprowd nim te lotne obloty
Co ku mojej ziemi plyną,
Mnie, ten porostwoz eroga
J ra temu gory zgina,
Jurri w tem sercu wdmowi, chwata
Palisa nawet zyci porostawie
Zra tytko co ją rignata
Na zimney twarzy roztawie

Legnau cię kabe schronienie
Ciebie, epolozny doliny
Droze i pozryne brumienie
Ostatniy stycerz godziny
Legnau waf wpytko urpominie
J was pola mojej stawy

Pomnij: mego jminienia
 I najswietley ludu sprawy
 Krew moja na was rozlata
 Dlugie nie rzeza jey wiezi
 Wskazywai was bycie chwata
 Przyklystnie praconuz dalezj:

Jur j wy mnie nie uszycei
 Grozne Helwecyjsk szaty
 Na waszym to nigdyj szroguie
 Wolne Polowpniecia broniaty
 Ale wprzetko w swieci niya
 Brownie i drowyk ich porumad
 Jur dzj w gorach na odbija
 W pamieci nawet razinad

Lece gdziewi nuzel moja parulata
 Jak wprzetki tazyj pamiatkij
 Ludu samowolnego swiata
 I wy wytkow moich szroaktyj
 Wy corui wasze jminiona
 Po egipskich ryli watach
 I na grobowcu Katona
 I po depalina szatak
 Wy norlegtego pluciumia
 Pororowuane otatki
 I wy porzpane szrolexiumia
 Nigdyj nieme ter nuzch swiadkij .....

Leń po cwi ważym obrarum
Odnawiai orłua riatoni
Kiedy już wpytko zararum
W mglistej gini dależoni.
Najgłębse smutku wyrycia
Gina pomy Kineri rawodu —
Spadaj stonie mego rycia
Spadaj za Anunoy rachodu.

Stawaj wazj smierci przedumy,
I już twój Krowawe stonie
Korucigaję tej noc ciumy,
Która musi wierwie pochłoni
Wierwie! — o myśli strasliwa
Jaż woyalro na uż truchleje
Żiwnia kitoru przyrywa
I ptonnie piakus blednieji
Stawa cieknie, wiałhoń pada
Z cetym ogromem swych cudow
I wierwa — wierwa ragłada
Suera tyle diet i ludow
Widry jaż z borkiej prawie
Wyfata piorum misfrowia
Frony, pozarji, stolie
Lecqwprowiań zaponumia
Swiat uż kumpy, kreta chwijej,
Srebra, pterarione eba....

Samajestotnoja nadzieję
 Cnota wj we trach umiarka

Krołka! Krołka zgonu nasza!
 Cichna, serca mego biicia
 I ta ziarna smierci nasza
 Jwi rozwalnia wpet zycia
 Korpnasza troski porionie
 Joi rany nieulecne
 I wprzetko cieme, zniepome
 Zmienia wj w jasne i wicenne.
 Styrę, styrę, twe wierowanie
 Wiciruoni! idę ku tobie
 Miermierony Oceanie
 Ludow - Wikow - Swiatow Probie
 Cnota! otwor zj podwozi
 O jakari chwata mnie crefa
 Tu polirouo try mozi .....
 Zegnau wj Polsko daleka!

Smierci Templarysrow z Renouarda

III 317-
318

Jwi przed etos wyniesiony przybyli eharanci
Wspysy pragna, pierwprucitwa - Kardy ryerz niemiwa
Ze radem wirny prawa do tej chwaty niema
Lew wilkiem Mistrzowi rapre' zjz niemiwa
Przybywa jasniejszy chwaty i nadzieja
Pierwszy wchodzi - spokojnem w niobo patrzy oknem
Modli sz - i nakchuiowym rdaje sz prozobnem
Wrzoni glos - wpyetkui serca zimna miaka twoga
Nikt z nas - rura - nie rdadid cyaryny ni Boga
Pomniwie co wyrnaje w ostatniy godzinie
Zakou nasz byt niwinny i niwinny gnie
Niesprawiedliwe ziemny eharali nas szprie
Lew jest Jmy co wpyetkui rowno szprie' byprie
Kardy jz k niwinnowi dochodzi go w niebie
Taw ja rymelij Kaptaui emiem powstai' ciebie
Jwi tytko dni orteduierei i taw sz z obawz...
Zadrel' w gtybi serca tyzigierni stuchawz
Lew ktori sz szafsz chwiely opowidui' rdota
Jzy rzed - Krole! i lebie wkrótce Bog powota
Proino blagam za toby, recuaty sz wyroekam
Filipie! w ciagz roku przed Bogiem sz ciekam.
Covar sz wzykisy postawz i okropno' szery
Wspysy ptawny nad toby nad borem ryerz
Coty lud stoj niemy, drucz, i szuchlaty
Jak gdyby grouny Miaba jwi na nas szpadz

317-
 318
 Ktorem nawet mocz jakas przybliży się broni
 Kardy razią głowię w drapcy nieświeżoni
 Wrona i twarz odwraca. — Szyty dymu udeśca
 Toczy się w oratnych kłębach — podnosi — rozręca
 Nagle ogień rąbły — Widzą smierć i chara —
 W obliczu nawet śmierci stoją niecierpliwi —
 Jwi ich ogień okryty lew i z wid ptonicium
 Spokojnie wronoż, święte przedwiecznego piemia
 Im wpryć ogień użgad tym silniej ich głony
 Wronoży się z ptonicium i bity w Niebiosy
 Wtem bieżnie twoy postawie — wota — radu i nępa
 Bradowi catego ludu także twą rozgłępa
 Bieżniem ich ocalenia dobijac się chwaty
 Lew jwi byto raporno jwi piemia ustaty

Do J. K. / summuce celano /
 pytający się co to jest ktopot

W usojonym błędzie wroni
 miewieś jirre lubi dzień
 Co są ktopoty, użpienia
 Nie maś ich nawet z jnicia
 Jirre rozpyłki użpięty, fraszki
 Z rancie i ignaszki
 Jirre cata rozkoś świata
 w ołato ułbie ulata
 Jirre z pogodnem zrozyumem
 Ra twym lubym omamuciem

Priglasz rycia twego drogi
Oczy twe zlituj mi moze
Tyle niewiatow, tyle rozy
Ktore widzisz w twej podrozy
A co w gony talz radozna
Jeszcze ber uwzysk koleow rozna
Oczy zdzi bawisz, czy przebiegasz
Sama wzruszajac postregasz
Sama, radou i swobode
Jes i metoda - wpyelko metode!
Mitoi nawet talz i torliwa
Dla ciebi stoda i i kluwa
Jalad az jenne ozwiedza
J ewoje emutly rozpe dra
Talz ^{ju widzyle dzignow} ~~promienu~~ tylu torow
Tylu nieprzejci, tylu ciefoio
Smuto az pora mi przebiegaj
Me wisz nawet ci je niyasz

Rostau, rostau w tym obledzie
Niek twem dugin wzruszajac bzdzie
Chrou az rastony od kuzia
Me rachunoway sobie rycia
Me episz az, me episz do mety
Ari nadto przelko niestety
Przejdzie craf szogi otknicia
Wpyelkue te stobkie marewia

62
Krywa radość, lube smutki
Wielki młody ranośń był kłębki
Współelko ci; rorem potemi
I już nigdy nie powroci

Prorok bzdur swawac'ory
Świat ci; jstotny otory
Współelko ci; rorem potemi
Współelko ci; rorem potemi
Natem; w orawie ratoty
Sam; mior; same groty!
Lor ci; wtemora; los ortodri
Co swym wdriz; kien norpogodi
Kijie pochunione; i ingliate
Lra liloni; cewi oryate
Dobrowym; wypania; nady
I Madzi; twoj; przyklaty
Tak; co; wiek; ad; ciebi
Znajdri; znova; wewna; for; euba
Szwec; more; nie; tak; swistau
Ler; spozorne; i; orlachetau
Co; przewispa; to; swiata
a; już; nigdy; nie; ulata

Kiedy słońce w ostatniej już godzinie istnienia
I dumna stawy i dnie już opuszcza czeru
Wspływszy w pola wraamy, wspanyła pola głąbi
I rólą krawu uwrnia natura odnozin).
Przechylił Kto się wydmie z wieży chęć i wola
Kto swe losy odewia od Fortuny Kto
Mei trudzi się prośbami, zmieuny k dawańskiny
Aer uprawia po oym porostate niemy.
Uważaj dui woje z pod świadectwa ludzi
Choi godniej py radzoni; niemy morej się bedzi
Nir w tenraf gdy się odgad u kros lewoblich ^{przejaw}
Pal niewinności wstawia poryblich ^{przejaw} do górn
Taw wotny, snciatą nujela, w uchwyceniu dalekim
Brwa ten taimch prerażnio to się ciągnie z wistkim
Wiatrom poruwa bledne snciatelnych racady
Catz ucinon" poryptoni i się portrach bledy.
W polach niejdee się wronoi nad wiatombura
Taw prawa starozigntne wraajac natura
W swirtych duszy kagnichach godnoi uwz od kroya
I z gtybi uwy pustymi krolow przed wrygn
A gdy rdriera z ich wladcy manize porory
I waztle ich niytkoni obala podpory

Te wtajemnieta nasze, te Bogi suikhowe
 Widzi przed sobą, zgaszte i jak gmin porionu
 Tak podług stauowiska niemię ię widaje
 Tak pasterz gdy spowrywa, widaje dąb wyrosti
 Co w obłazach norwinia, dawe oroto oborymie
 Mięskhania goruyk krajn nadaje mu jmie
 Leer w orach tego orota co ię wrbid nad chimury
 P dymu ehtyrd ten gwiażdźiste przetyna larury
 Wypruy dąb z porionemni rowna ię roctiny
 J nareu z niemi nięzi ubawia doluię
 Leer ten dymny lot orota co pod niem koczij
 Leer ruanym jeit stoinu do ktorego dajij
 a znaw to samo stoinie przed boza obliciem
 Jeit tytko jedny, jithy, jednym punktem, niirem.

Teżknota do boja 1825.

[71-74

Kiedy wzięty rykoszety rgnęli
W wstrawie krowczych walcu odryj
Nigdy się już stonie chwaty
O moją onęzi mi odbije?
Zgastar wprzelka rądra stawy
W tyku wojownicow stenuie
I dla wielkiej ludzkiej sprawy
Nikt nie już umoreć nie umie
Nie taki byto w lat mych krowie
Jedym w rykoszety wstąpił wryki
Zewsząd po chruszczatym świecie
Zgnęli ciężkie masza ryki
Liernym tępem wroóg ralegad
Proręgte boju ptaśpięryny
Drogi Ceraręje ptebigad
I jam waloryd dla Oryryny
Palika! Palika! glos ten swięty
Z tydziernych serc się wylewad
A jey ptaśdar rozwinęty
Ar ra morarui powiewad!
Ktor mi sworoi te nalknienia
Te rorkosę mtodey odwagi

Kiedyś stawał do pomiaru
 Procy mojej ruiwagi
 Gdy się z ciężkim ciężkim dźwiękiem
 Tytu ludów boż raderuad
 a Karidem spirij regimieniem
 Moją mi naród przypominał
 Waler! - stycratem z driad tyzica
 Waler! - w odgłowie dawney chwaty
 Waler! - Koyelita Knew petyzaca
 Waler! - Niebo, ziemia, wotaty!

Nie rądra to Krowawych wrynow
 Odwage moją zagrewa
 Wyrekkobyś się tych wawrynow
 Ktore tra Matek obliwa
 Leci niłkzi to mi przysywa
 Męztwa moją w obronę
 Jwizi to ziemia arwezliwa
 Lub wierzę Guekow skrapone?
 Ciężcy ich wrogie Tyrany
 J Knew niewinna się leje
 a ja otud skrapowany
 w podłym spowrytku quisionieje.

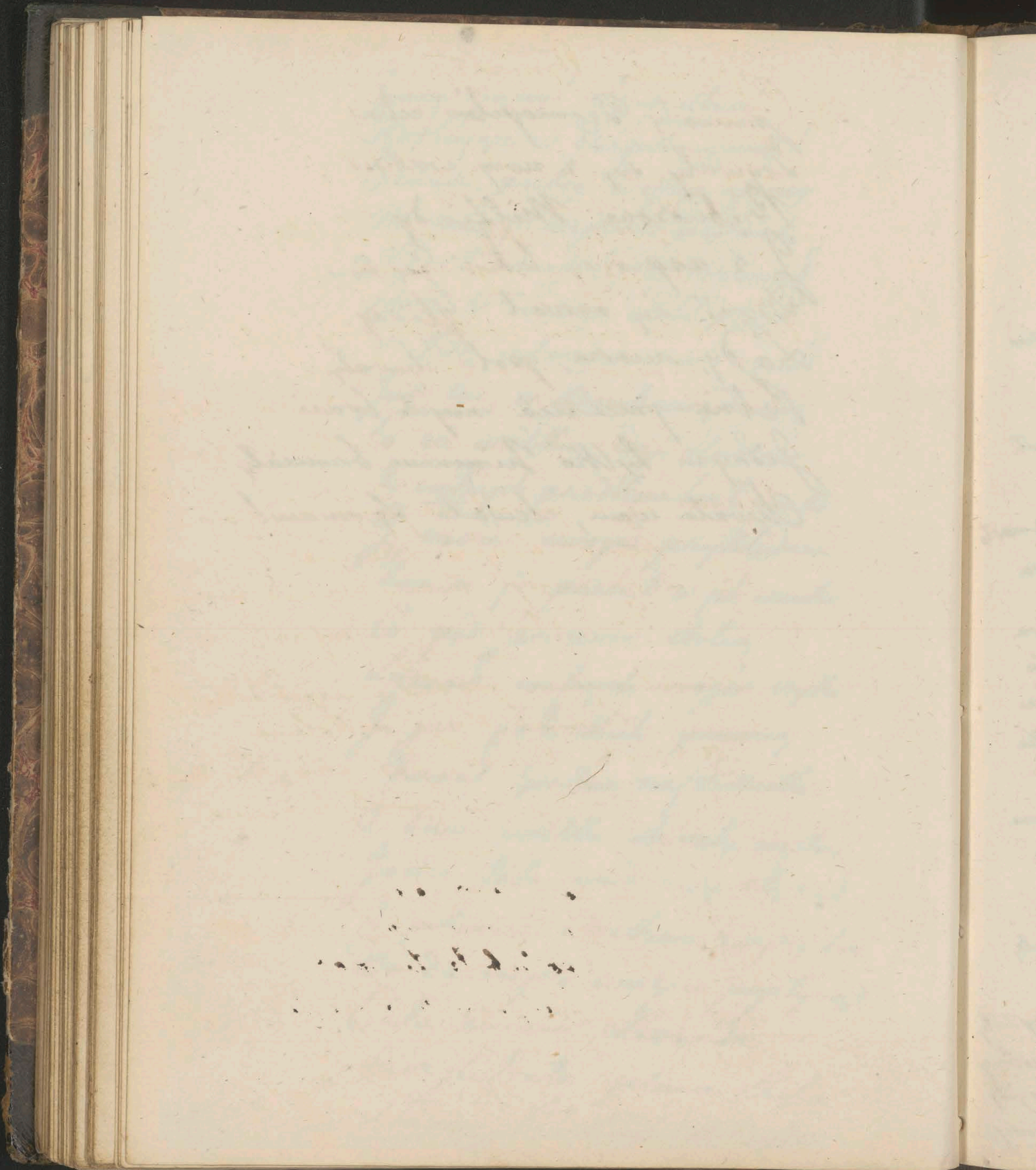

Grecy! Grecy! Syny Stawy
Krochyle w dziejach swiata!
Oreuzi, prebog! waszey sprawy
Nie more wypierai Sarmata
Ktoriby was lepiy rozumiad
Jak to wroze Lecha plecia
a kto silniey poniesi' uniad
Jak ten, co stracił swy kciuz
Co ra wielkim idz' sladem
Z waszych prodkow' brat nauki
Z more swozmi przykladem
Znowu je prelad w jich wnetki
Co pod Germanow' stolica
Sierad waszych wrogow' dryki
Z juri lobiestkich prawicy
Kasad Grelow' najerdowiki
O dniu wielki chwały, męstwa,
Jakie toby, ród moy stynad
Z jakimies' blaskiem rozycztwa
Do dawnych waszow' popytynad!
Cata ziemia Leonida
Braztafrata plecia Lecha
Stawy Palackiego Alcyda

Gnuciaty Termopilow echa
 Zrywaly sie z noy wielkow
 Prebudzone Miltiady
 I z aspioney tutei Zethow
 Drowik sie orwat Mlady.
 Lasy, mora, pola chwaty
 Petne zimienia nych braci
 Jednym tytko zimnem bruciaty
 Chwata wam, chwata Sarmaci!

Gyrynicka Proroka
Do Grecji

I 95-99 ⁶⁶

Drobną Grecji przyniosły ci datki
Na dzień twego urodzenia
Skromna ballada, wstępy, połowy Niviaty
Pomyśl gwinnego maszyna

Pierwsza to gadka w illopolubnej chaty
W basen rybną przystrojona
Pocieraj jak godnie są tej wdziękowej wraty
Mnie ta powieść przetrwała.

Wrzucił się w gwarach na Gyrynickiej rzeki
Korciob dwójtyś Marina
Głównie on nigdy bymby broniad bokhien
Dziel gładka w polu rujna.

Miłośno tam grobowi i mogił dohota
Lidma kuzje postolecia
A biata Proroka, jak skryptym ciasta
Ciebie ten smartych ocaenia.

Jużli to drowo, pierwszy wianiec wionny
Ciel awosie twój, obudzi
Lkajd polubite ten pobyt satorny
Gyrynicki jak spytaj się ludzi

67

Dziwoni. wie Pleban
~~Prze~~ wie ~~se~~ ~~drumy~~, cata, wiothę wota
Młodzie i stara i dżiatki
A kiedy wpryęcy jwi stauę do kłota
Tak cię odrywa do Matki

Co w Syna twego dzieje cię tu grobi
Ja ludzka myślę na schwyce
Lancey to ty kłó wiadomemu jest tobie
A wiez wyjaw tajemnicę

Wbrania cię matko i ralewa trauu
J nepe tawie z rozprawcy
Gdy wtem / Okropnemu wroscie raklyta stowauu
Tak cię wiod jęku stomary

Kara to mojej matkowney iłepoty
Brog mi rtem za rte odniecy
Synę ten mami propusoty pięseroty
Raz mię w swym gniewie udecy

Prze! waz ty sprze i chtopor rękę dyna
Tak ~~ty~~ na mię rakony kład
Zewszkay on cię tu kawy do pomina
aby wieczytęy unibkad

Wesz! rawota i silnem raniceniem
Matka do grobu cię gniona
J twar odwraca, i z cię jękim westchnieniem
Okropney kawy do kłona.

J pator! ~~rodzima~~ rożerka puzura i stoni
J pada jakby nieżywa....
Lama jej rożerka w grób woy cota, chroci
J rnoś jaż sieniś pożywa

J wpyetkie sera zimny prestrach ciitka
Lincodelaym dreforem prucifa
A kiazr na pamięć strasnego rjawitka
Rozierka na grobie razytka

J drugimi audem w pidofrey rarer wifrie
Ezpty tii' jaż orielenia
Cochy jej wyrey i wrumaga i woina
W ogromne drowo raniemia

Arumaj kowioth i miefedne crafy
Miefedna profpta nawata
Walaż jej dzy, cate walaż tasy
A brora stoi jak stata

J wiazji lirniejpe przychodzą tu dzieci
Patoraj navi w strachu i gorria
J covar daley si atymie si lewi
Pawrii' o Gyriguitkiej barrotie.

Do M. F. wywajazem; do pifaua
Cypru, tragedji Br. Br.

I 181-

185

Michaś bym getrad zo ruciu
Kariś w wyśre sfery wrłatai'
I każ ruchwale ci; bratai'
Z. Lafoklami; Wringitami. Horacemi'

~~Chęć cię wyciągnąć z rąk~~
Wspieraknie rarem wieńca chwały
Odwadze mojej przyrekaś
I gdzie byś ad trudas emiaty
Tam gdzieś pod stoicem mi; orkaś.
Chęć w tyku rarem getradach
We wspieraknie wifera rawodach
Upadku mego by; swiadkimi?
A gdzie bym ja teri porypudkani
Leży porem powietrnie orłazi
Natrapił na piorem jałki.
Coby mi; zgromid kamicie
Lub gdzie bym w moim zapale
W samo stoie upadł ruchwale
I tam zgodz niepotrzebnie!
Na takaj mi; to ragłady
Mebacnoii' twaja wyetawia
Takaj poryjarii' daj; radę
Takie to cene porumawia

—
Ale skądie moji luctuz
Ptocha wesołoi' porywa

Złoty, złoty też okrutnie
 Dawnyu się, dźwiękiem odrywa
 Czyż mi gromna mego losu
 I ona go mi ostodzi
 Czyż i ona swego głosu
 Jwi z mojem sercem nie rozdzi
 Ach! gdyby nawet na chwile,
 Mogła w dawney rabinie' sile
 Gdybym nawet wisz odlewał
 Jakim srebrzem, Biron epiewał
 Bybym w stawney Krowi ubiorzył
 Melponceuy ertylet ewagi
 Gdybym ogonyte podrozgi
 Haldem etu wierzow otoczył
 Corbym otrzymad w Korycei
 Lislez ławon, łowne amietri
 Prace, moroty, rawisii
 Wstawionego rycia skutdzi.
 Stawa prowabna ma postai'
 Lecz jej rawod jest sdradhuym
 Trudno misimientelnyu roctai'
 Trudniej jespre byj srezekhuym.
 Znatem ja nigdyj' dwobodej
 W Kłoney pływaj, lanta młode
 Ładne piwo nie skryeli
 Lat wroceuygh amanciem

Bestękaty się metode myśli
Po wielkimi państwie marenia
Pupratem się w łód daleki
Szwitem porwany natehuciem
U noż mych widziatem wielki
Stawę pod Miobis skilepiem
Hotsujax cuoia, gielkinoi
Myklatem w lubym obędri
Ki w dęzorne Boctwo mitoni
Zawfe Boctwem wroz, sea beſcie.
Z jakre miſkduz tykhuoty
Z sercem wolnem bojarui
Z jak ufnę duſpy proctoty
Ligatem macy perujarui
Jme mi stonie swicito
Mei kuyta go z adna chunwa
Wſpyalko powabneyſzemu byto
Stawa ludzie i Natuna

Takim wiesz moze powiesz
 Marzeniem ubawione
 Kiedy grom toz uderzy
 I wdzierma, rardand racton,
 O jatkim episcopi wyjetynas
 Z czarowtych krajn uroth
 I w jatkri uimuyem pamroth
 Swiad mych omamnie' ragnas
 Zgasto wrzemi, mtodoci' zbiegta
 Bzolei' w Nowawey wriata rancie
 Jatkari okropnoci' ralegta
 Bzardemne myeli otchltami
 Smuty siez wraone widziasta
 Po rwizdety rycia kolej
 W jedney siez chwili rozpadta
 Pandowa tytu nadziej
 Proino, proino ovy moze
 Na lube rworam powiazthi
 Zkieram wrzemi nego wrzath
 Jwi ja z nich wrzemia nie yojj. X
 Nie j kutni jwi nie wrzemy
 Wdrzejornych marci' nie odwotam
 Nie rozjainy mrozu despy
 Przed soba uiei nie rdotam
 Das od wrego bitowiel' stron
 To woyte uewnatr bitowiel'a
 a to ra orem wiermie goni
 Wiermie od niego uicth.

O Boskie Krzyz wroth
 Jatkriem w waf d'pustym

Niech w swodzie chryztaury
Co wrafiu we mui powitauia
Lub to w posrod swiata wtrawa
Ptoche rozrywaj dukauia
Taj to owe kwiaty ptoua
Co jui w joiuz jesiu' wrona
Waple, blade i' berouua
Judaua, ruodra, wionuq.
Przyjdzi morie chwila rumauy
Ezra od ludu bitoriujszy
Swiat co wpytkhi goi rany
I moji boleii unniejszy
Ale ilu' tad poruuiui
Yer: jespere zuieti' potreba
Yer: Nowawylh ter uptyka
Nim jyk moy dzydnie do Meba
Nim d'oi' wrafiu bitoriuwa
Ktagodzi moze uerpiuia
Nim wj' ta wygertoi' leuua
Dacrotga r chwila, utreua.

me wui tym marny
uuihom
L'itonyk mi' radno
me wroufry
Ni tym rozporony
u smielon
Co ktanu p'poy me
dufry

Jak ów na górach wroty kwiat miodzienny 377
Tem jest piękniejszy ze rzyń, wieńcy
Tak i ty coś niepowiesz krajny
Uroony kurcie ocyrysty rzyńcy
Tem nau wdzi kawi jaoniejz milpremi
Ze w smutek polskiej przybiera się ziemi.
O Polki, Polki! - styma piękności wasza
Mei jest w tych wdzi kach które świat rozgłaska
Waszym urokiem jest wyta z reńca
Smutkiem niedoli uonitone lica
Owe bolene i dtegie dumania
Gdzieś tam krązące po krajach wygnania
Ow wroś co blaskiem try inośliwey jstone
Btady po grobach lub teri w gwiazdach tonie!
Ach polki tra ta wasze rozitwane
O bolesi Państwa oblega ottane
Polki bras, Ptochoi, wdzi kow tych nie zgaska
Dopoty palma piękności jest Wasza
Zaden ~~nie~~ nawet, z uroonego cota
Ważca pierośredstwa rednie wam nie edota

Góra Bernau'ska.

I 109 - AM

1.
Stuchayci gadki skaworytney treści
Stuchayci sercy wafrey
Którzy wia jaly dugo te stare powiesci
Biedz w wafrey brniaty ziemni.

2.
Kiedy Boleslawi swiętą orozaj wiazę
Ciecu wyprosiad więzi
Strazab i Krasnyd Polau bogi stare
W murtach sumney topid rudy.

3.
Mitori to byto poważgaje orawni
Po Waldopolajij krajnie
Cata siej w koto swięcnyta koryzami
Z góś wyrooty swiętyjni

4.
W dwięzomych siej idowajach wyptweto w fędy
Prelijij nej spawij brniemie
W przydkiem d rogi na nowe obrędy
Laty siej ludu skromenie.

5.
J cągnoz w boji dziele hufca Karistwa
Gorniaty hymn boga Grodzicy
A szrenbice stoncem ranhu Chresian
W chrobrego jadanid prawicy.

6.
 Nie mogto piktto tyle swipcii' blasku
 Tryumfu Krola i wiary
 Tak, wize goribaz, wartkawidzigo wrostku
 Podziemne rytkty pierary.

7.
 Wstarymamy warky, pretuiznyj ziz wody
 Mech wrosta w more topieli
 Zamuramy w fryalkie swigtynie i gody
 Zaleyemy Koryza orcieli.

8.
 Z wikoy w jarach, wilki w pufprach wyja
 Zlybpa noc orowice zarypa
 Drazje sz gwiaroy za chmuraemie Koryza
 Wybijaj dubow godnia.

9.
 Snuja sz, biela w skropaney ciemnowi
 Spura pufprytki i sowy
 Szychai' w kosnicach chryzaty ludzkich Koryza
 Trupie przemawiaja glawy.

10.
 Z gdrzei tej gory zwana Koryza Nij +
 w pozai'skiej orowosilpocie
 Gorie sporne Koryza i wzrow i z mij
 Z skropanych ropach Koryza

+ brostwo zupawrenia

11.

Gdzie wraone swieczy, gdzie ow Więz⁺ spruchiały
W ostatnim liście już kona
J wiazi ku Niebu, jak w pras zgłodniały
Uschte wycażga raciona.

12.

Jakwi tam katal i kreyki radome
Jakwi erum, ~~twielet~~ po puzrony
Z wpryżblich reiu Polaki beq, wasty eprom
Do wniebity tapryc i; stuprony

13.

Redri, porypada brobita eromstny
J smudka potwor siuwaki
J oromy Weglic i; Bronuta pofoty
J okropny widoraki

14.

+ Więz w powieściach gmiemych naczynny erawowicóm
i Ciokom. —

ist

m

1848
The first of the year
was a very dry one
and the crops were
very poor.

The second of the year
was a very wet one
and the crops were
very good.

The third of the year
was a very dry one
and the crops were
very poor.

The fourth of the year
was a very wet one
and the crops were
very good.

The fifth of the year
was a very dry one
and the crops were
very poor.

Brodnice obkretu
Legenda hiszpańska

74
I 144-145

1.
Miotamy gniewem nawaty,
Brodnice się obręty o skaty.
I w mostkim toną odnieje.
Głona tylko totha była
Czajtha się na nią uchroniła
Drepta roztata w obzacie.

2.
I jwi drobna pęzi nauwa
^{W tym} Głody nagle z korykami stawa
Zabieramy się, da do todzi!
Leć tu w poród strasznych toni
W świętej orauce, z koryciem w stoni
Na brzeg obkretu wychodzi.

3.
Płynię, reire, bracia mili
Dzielnieści kłirnich bronili
Wdziejna was przyjmie krajna
Nie dla mnie todku zachrona
Wafra powinności stoućrona
Moja się teraz racyna

4.
Brodnice to w okret retyguzi
Gniazdech na smierci gotuzi
Jodri, wzmocnia, uispy w zgoni,
Wtedy przykryła, mi zia głowcy
Wzrosi hymny pogrubowe
I się przykryła ramu toni.

Melodya Hebrajska
J. z Bazyrona!

11) 279

1.

Placnie tych co nad Fratu ptakali strumieniem
Ktorech od taw ruzna, Ouyrua — ma reuciu
Placnie — skroakawa Judy kanta uifuzelawa
Placnie — to gdrie Brog miephad, berborin, pobywa

2.

J gdrie wacnie Jraab Krew nog swych obunje?
Kiedzi hymn syonu porostawie byc' je' kicin?
Kiedzi ruow o sbolate desca iij od bija
Ja piesni Judy, co swistym poita je' druzie kicin?

3.

Gdrie spominie i w ktora, udawie iij stron,
O bledne pokolenia niegdzi' Brog mite
Placnie, ma swoje gniardo, druzi swiet, zachow,
Wspujaj maza, Ouyrua — Jraab mogite.

Pau Prujieniski

75

I 131-133

Cuda! cudo jest w Korimnia
Pau Prujieniski w trumnie leży
a choi' w hrocie żywi wili nimie
Przeir rawpa wroctwoy, swiry

Groina portai, was obfity
Licia pedne i rumiane
Koutur, rupan i pas tity
Wpyselko jakoby wororay wdrziane

Skad to cudo? skad dowodnie
Ze tam Klaprtor obdawowad
Zi s' wciagi z botkiem prawem zgodnie
Ka Koay, wraiz swy wojowad

Skad to rycie tak swodniwe
Z ten wyraz wojowuifa
Ze choi' troupie żywi obliwa
Jewre towoga, tud porenika

Tak on wielkiy wresc' tam budzi
Ze i Skuaj' sui go mi waria

Leve mi trudno o rtych ludzi
Co najewiśniej nie wierzą

Przyjdź Niemcyk płochy, dumny,
Niewierzący w prawdę, cudów
I zbliznuj się do trumny
Zawład wydri' z towogi ludu

Smiać się z trupa, biernić, broić
Jakby w ciasta się porwadzać
Z pasem, kordem, rąbty, stróż
I na babuni wrażyć, wadzać

Leve gdy tak się nad nami cożył
Zi arci wazy taogwał siwe
Trupa się wrażył i rozrywł
Ory wielkie i skoapliwie

I tak ostro i tak coży
Wbił mi w duszę, gniew rociung

76

Le nafi Mienoryk szosiad z towry
Z z grobowey rbygd ciuminy

W biedz, pzebiegd stary tyrczajle
~~Wzola, zola męszcepryjska~~
Leciad rblasty, radyeraty,
Leor nuni wprydri tu ^{iskrzepie} ~~agucato~~
Dory drozy rabizaty

Z snio leciad w las gtyboko
Zdrie go pzedrid strach nadziensky
Leor j tam nuni oko w oko
Patomy strachny Pawa Przejemski

Pedrid z buroy i wickoami
Prer wsi, miasto, gory, wrelki
Arz nakowei ra morami
Zdries' tam smelard zgon daleki

Leor i wteraf, gdy nuni lic
Smieri' bielita, korepts ciato,
Zerore jakby dwie gromnie
Dwoje pzed nuni or gorato!

Sty. Frydson

I. 100 - 102

Wpoczątek wiejskiej matki; wory
Zwion droga, wielkim zgony,
Zasiad pielgrzym z jaany gozy
Z roztoryd towar swisty

Miad norianu, miad erkaplora
Mnoztwo koryzow wydobyl
A lud wiorny swojej wiewe
Za poruczy grofz nabywal

Z miad jidew obwar szerny
Kardy o troci jigo badał
Pytal, stuchal gumi rozliwny
A on tal mi rozpowiadat

O niewiedzi wy ludkowic
Jalk ra dawney tam painizii
Byli z posrod was koolowic
Byli nawet niwar swizii.

Tam gdzie tany jalk my ludzie
W srod dalekie stad Hifpny
W ciaglych mostach, portach, trudei
Zyd Frydson, Arwar rusny

Dziś nad, min Pan przewodził
Sprzągał w bystem, kied do taurek
Korywidi, wizer, chłotał, głodził
Wfrypalko swięty minid prostaurek

Znicid bo mytki Prufowe
Hokroci bardziej go bolaty
Cieru co w Brocha, wyrd ei, gtoz
Brany co krew swięty, laty

Znicid bo sworpe widzial dole
Nieprozeliofych errey dtegi
Znicid bo widzial si tu pole
Nie nagrody, lew rastuzi

J nar Pan ois ter sunienia
Podwoyna, mu orke radad
A w prupradku nierzednienia
Shrapna, kaaq, rapowiadad

Wesckhuzd biedny, wetad przed switem
Zaperagz wotki upooroyne
Kred z epoyreniem w rienie, wrytem
J tak nawiodd ze na niwe,

a se w Karidey taudney pore
Wprod do broga ei, adnois

U stop Kruza Klad w po kore
I goraxo Stagal, prouid

[Faint, illegible handwriting in blue ink, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]

Faint, illegible handwriting at the top of the page.

Missa

I 207 - 212 79

Kierie

Błogi lud twój urocz, przeżyty
wspokorności twojej, głoś
Oczy na twój Ołtarz święty
Terca do Ciebie wróci

Litani na naj uzięb wni
Lec miłk i d napr litani wróci
Przyjmij Ocyre goręcej syng
Nie odpychaj twóich dzieci

Gloria

Chwalcie Boga wspaniałe rody
Chwalcie go wspaniałe Jototy
Bóg to pokoju i zgody
Bóg niewinnych, Bóg siroty
Chwalcie wspaniałe uro, gtony
Bóg to miłoci, opieki
Chwalcie go kienio, nieboży
Chwalcie teraz i na wieki.

Evangelium

Bóg to, Bóg sam w tych wywarach
Swoje prawdy nam ogłasza
Na tych to warawnych głarach
Stoi święta wiara nasza
Pauze tydzień wiżaw spłynie
Świata chruspy się budowa
Mimi kienio, miło mimi
Nipreuning, twopi etowa

Credo

Wierzymy Bóże Ogóre w Ciebie
Ty rycie Dufce wlaśes' nam
Tyś Paucna kucini, Paucna w Niebie
Tyś stworca, ty wercchnosny sam
Wierujemy w Syna Twego Bóstwo
Z re porożnym z Ducha był
Zwiót myśli, Knygody, ducini, Uboctwo
By greeky ludu swego rnyś
Wierujemy w prawdy wpyelthick cudno
Wierujemy w swięty Kosiod nasz
Zi przy dżiśe. Z dżio wpyelthick ludow
Ze wierna, wierna rycie dafu

affertorium

Przyjmij od nas, przyjmij Paucni
Te ofiany chleba, wina,
Co się blithim cudem stawi
Kniwaj i ciatcu twego Syna
Przyjmij zj Paucni z Ston' Kaptaulchick
Nieshay nafu greeky ducina
Zwraća do enol chrusciainickich
Z dray Niebios otwiera

Sanctus

80

Święty, święty Pan w Niebiosach!
Bóg Wszechmogący, niepozity!
Święty! w zgodnych wielbnych glosach
Bóg rządy pow! Święty! Święty!
Zgodny glos nasz z Niebios pieśniem
Mein świat cały wciąż przeżyty
Jednem wielbi Go imieniem
Jednym hymnem Święty! Święty!

Benedictus

Spasnyj z Twego tronu Bore
Pragnij glos twego Kaptana
Coi ci silniej wzmoczyć maie
Jaki Krew dyna za nas Lawa
Lawie On swemu naz Krami
Swym ci zgonem blaga, prosi
On i w tej chwili za nami
Kroci swoy do Ciebie podnosi

Agnus

Święty, święty Chrośniany
Syn Bory za nas ginie
Za nas to z Karmy namy
Ta Krew tak święta petymie
Z pokora, On na siebie
Nasre bierze winy

J Staga oycu w Niebie
Przy sposobie naszym

Communium

Migodny jestem Panu
Przyjaj ci do duszy
Leci niechaj to wyrnami
Mieli ci riel moey wronsy
Pociesz miy probaczeniu
Daszuy winy, zbrodni
J uswiy Twey weyprzeniu
Przym ciy przyjad godnie

Ite Missa est

Juz ofiara dopiedmiona
Swiate dieito niebios cudu
Brog, nasra "mitoi", obrona
Stuchad proiby swego ludu
Ochylmy wrota, wielbony Panu
Mieli go nasra wdziernoi stawi
Oto powr swego Kaptana
Dziwionu swojui Błogostawi

~

81

Te Deum laudamus
Chwata Tobie! Panie, Chwata
Swiat ci; Koronem wielbi pieciem
Cate Miho, Wiernowi" cata
Twojemu tytko broni imieniem
Przyjmij wdziernych ser wybacz
Chwata Tobie, chwata Panie.

2.
Chwata ci ra wpyatkui dary
Co na ludzku sluzaf plenu
Ty to spoid wprtem wiary
Lubi i ludzmi, i Mihsu Zeciu
Ty nam bycem w Kardcy dobie
Chwata Bori, Chwata Tobie

3.
Chwata ci na polach stawy
Ty zapalaf ogniem meptwa
Ty to wprawa dobre sprawy
Ty sam wiedziuf do rwy cigrtwa
Fwojca to noc wpytko dciata
Mi nam Panie, Tobie Chwata

Jako Pan Gudelich wmurowe swojej
dawne mitorbki opowiadał

1299-

302

Nie taka mitorie' wmurowe Kachawa
Ma nowe kraje' tam była
Mitorie' ta Psoria, wola narwana
Z wola, sie' chaspych godita

Gdy sie' w Nini Kraja wodny' dlanthi
Skrelisty affekt rorawca
Nini jespra do nej emalid cholewki
Oycu sie' wprrody zalecał

On Oycu orkad co rultnie matka
Z obryjow rdania gromadid
Fyhad o wola, Babthi i Driada
Jeruyty wotapora sie' radit

Jonyem teri woweraf byt gyst miewid
Chtygety, sie' w sera nie wogad
Dawniyszy dleki' mied lat troydunthi
Z jari woz dobre zebhycal

Nrite on, stricte wyhed iij wywodric
 Mytla: o paunia lub wdowca
 I z swego kicbu i kto go rodric
 Co miad w yperandrie, gotowca.

Kto chciad byc' mitym ocom Bogodruka
 Chedmeu iij, zbrozoj, okazywal
 Tabi to tyllio swey Inowiancki
 Cuzke, i serce ryethuwal

Chwackiri to gapej bygdawayla lada
 Musial jany paunia iij zewijai
 I na oguistyck sadrie' baehmat
 I kulez kulez wybijai

Musial on graetho uniaj maruca
 I zebona, krusai' podkoc
 Musial w powietrzu roubni' kum
 a ggeto machai' koryjowka.

Najwiz' w spych nawet kburu' dicitiojka
 mogtari tam unie z uodupkacem
 Kiedy tak orowca epijad z trowierka
 a rawra pedno i' dupkacem

Zagospniata trocha, blyenad propozice
Bruch, swetes w caley krajnie
Ou gtafuraq wapiq, przed etary dworne
Na diekuyaw przypadk turowym

Mi mdlata Pauma mi z towagi blade
Suieta dta' zbronyqy grawoy
Etote mu cove na pyjy ktadta
z obratkiem Proga krodny

Z odhad wodzien u etop ruz Proctura
z koroway w neptie modlita

Z sama pietta chleb dta uboctura
Niedricodki nawed uspyta.

a gdy znou siwose przed dwoira groy
pod diekuyaw zagomied miodricicem
z ceteru swem eroweciem gada przed Proga
z wstydliwym wypta rumiuram.

Ou jey o bitwach Krowaych i d'niaych
O wodze, krobu powiadad
A cete snopy erabie taberchid
Pred nogi dyca jey khtadad

Z w krotce, ^{wygotke} ~~prapne~~, w wrydliu krowitka
Krajstau ich nje rjednowyq
A driadus' z wuwerty na jey wewot
Po rare ostakui godzbowyq

Wiem qd wiec te snopy to ~~ostakui~~ ^{miogity} 17
Mogity, nch uwrone joi zbrigty
Wiem tey krowie, na dnie miogity
Wiem z etow, mody postogty.

Na tobie to stać się, znowy spram te chwasy
 Między, ony gnawia, albowiem natury
 Tyż mi to drwigasę Tatroui Kroluaja strato
 Jak myśł mora ruzniata, ia k' uwa rawnato
 Jak dusza wálkwin swiata powana obrarem
 k' wpyelklich wiziois tyż ruzni wydata i; raram
 Witayci dumięqę gnachy pnyrodzenia
 Psycho. ^{tyż filozofii} natury, swiadkii pilnosnych dni stworzenia
 I wy w rozlicnych k' rhatkach agrony wyspauate
 Wierci, irucia, porazi, kwierdu, miarta cate
 kawisrone, sterora, strachaua opothu
 I wy w wranych pnyrodzenia ruzora, godolli
 Poty po tych odwiecznych pnyrodach Kroluaja
 I wy tu oiwiatyeli iwi wíthois tyż ruzni
 Pawanie i; ny brasu, wy wíci patoraty
 Jak po tych wrucitych gorach, góry wod i; laty
 Witayci rduwionem w porod waf Pocii
 Witay i; ty na komei nypnytrany swiemi
 O iakier, dumięqę Warchiuonego twore
 Miermieronowu swoicy ob lato ruzni mion
 Jak aw i; glar po cizbich nacy woy pnygodach
 I; k' rany po wrotlich Atlantyku wodach
 Sam sterora na i; maspie ruznych k' ruzni
 A same tyllis motra i; motra odhrywa
 Tak i; ia cety wlaay w grou mego spoyrcia
 I; k' rany i; po berthnefny okehiani stworzenia
 Jak gdyby iwi ^{witayci} stracy nad wieronowu pnyrogiem
 Między Miéban i; k' rany, Natura, i; Bogiem.

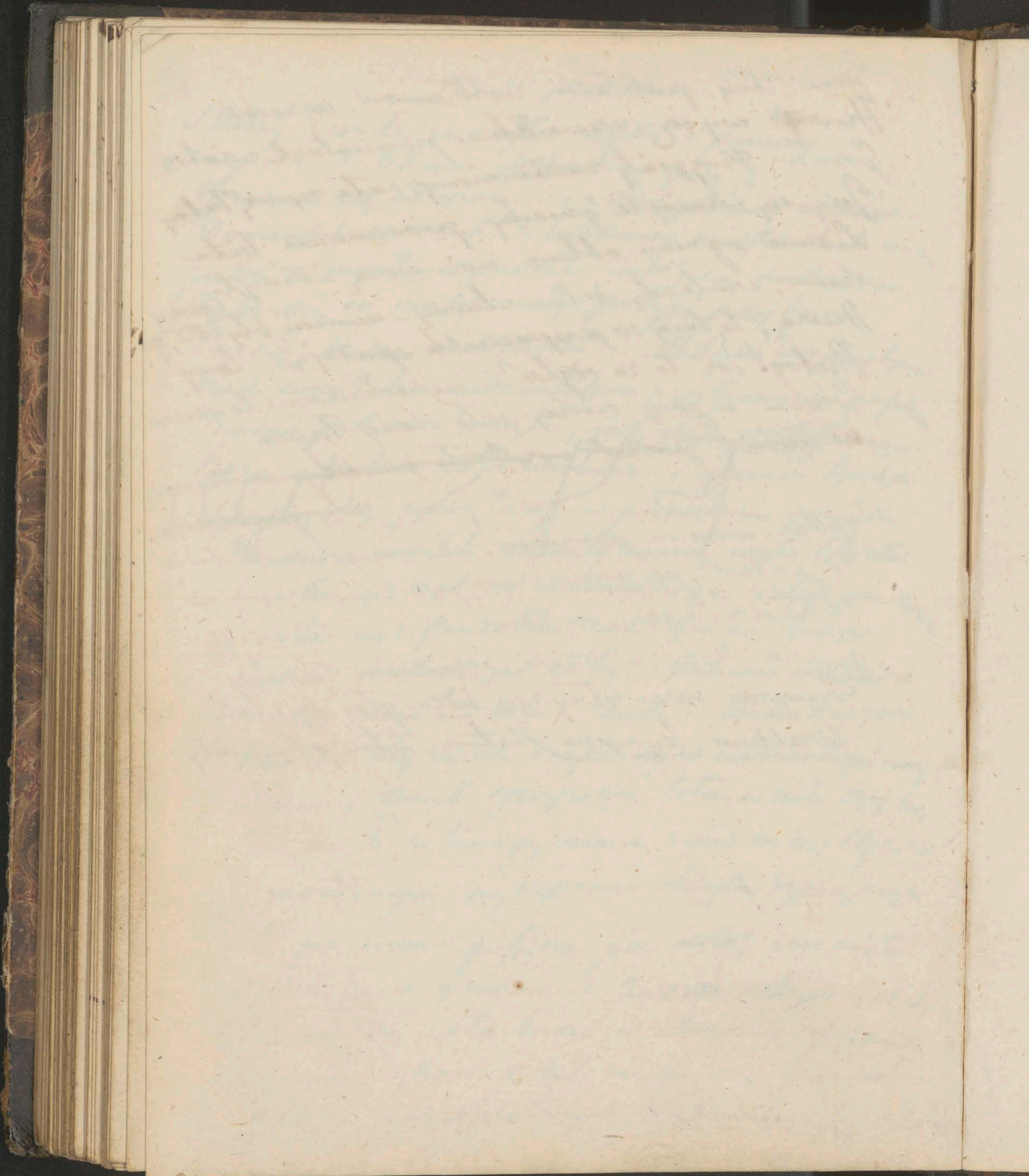
Stuchaj! co to ra odgłos cizki i pomowy
 Nagle ra dalekimi odlewał się gory?
 I znova się odrywa... i znów głośniejszy reszta...
 Do mnie! do mnie! z letniaimi wielki świat ^{wieści}
 Jakże wrucioły, wspaniały widok się roztwierca
 Niebo się w wraze swojey potęgi przybiera
 Buena, buena nadchodzi! - Patruje się przybywa
 Głęb świat ten niezmierzona, jaż wiecironi' drapieżnik
 Ciemna jak noc ranęty, jak głębi jaskini wraca
 Jora, idzie w śród wichrois i granis tycaja
 Wrażę się górne lawy w podniebnu ognistku
 Po ciemnem kle nawaty dumię wgrze blyskotu
 Cizki grmot się w odwiecznym rozlega przestawie
 I ciate nad pradotem zawiepra się more.
 Jakże potkach pro catego, vorruca natura
 Jakże cisra na dole, huk i tołkot w górach
 Kłopoty się wiecironi' drapieżny, w ciemnu kopy nony
 Ciemny huk epieruym lotem w aike dazy bory
 Sam ored z twoga, wraca z pod niebios blyskotu
 I potęgiem się erpouem chwyta dębais przyta
 Ale jiri erumi puszora, jiri potał zeresmiaty
 W dyljprym gniewie o twarde roztroza się ukoty
 O tomy się cata buena w strasnym lej granitais
 z jalgini ryfikiu o tyle rordniera się peryfais
 Wala się vorinof/rlattnych klybais smafy wrana

Gorne Etuy piektnami wolkamiow cz'raime
 Hura wyiaz wnie ktami poniatank wiatoy
 Gromi kuzpal racimionoy, cate ryra Tatoy
 Jery sz wrnie te gmaiky piornunani bira
 Ledwa ogniem oblawe iwi uora, a kryska
 Irum, wrelst, defur ulowoy - ciimoi, blyski, gromy
 Hura, tztui, w pnapasialk upadajaz tonoy
 Prebog! coi to za odglos? wrechnowier to ramie
 Gorami w gory ciika, cate lary tamie
~~W gromie piornunani w gromie piornunani~~

Zabari wraua piornunoi! gabie gromoiw beia!
 Po jarach, po pnapasialk, je pi; kubie; wy cia!
 W pnapasialk gory rykami ktora sz swoami
 Licnia Niebu a Niebo odpowia da ziemi
 Ty sigorne nareu gtoy w jedeu gtos sz zlaty
 Wielkui hymnem Natury tztui obroz caty

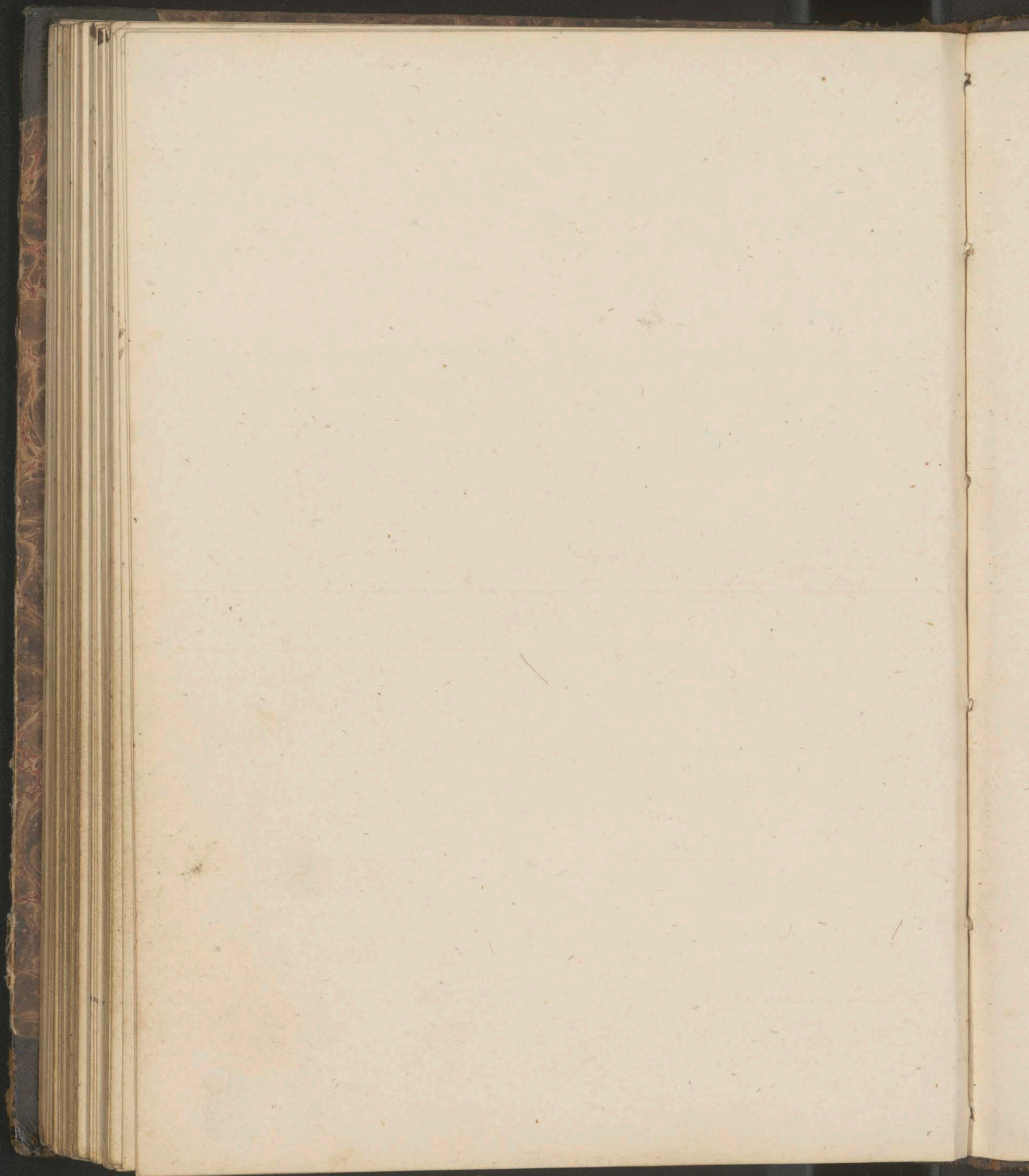

85

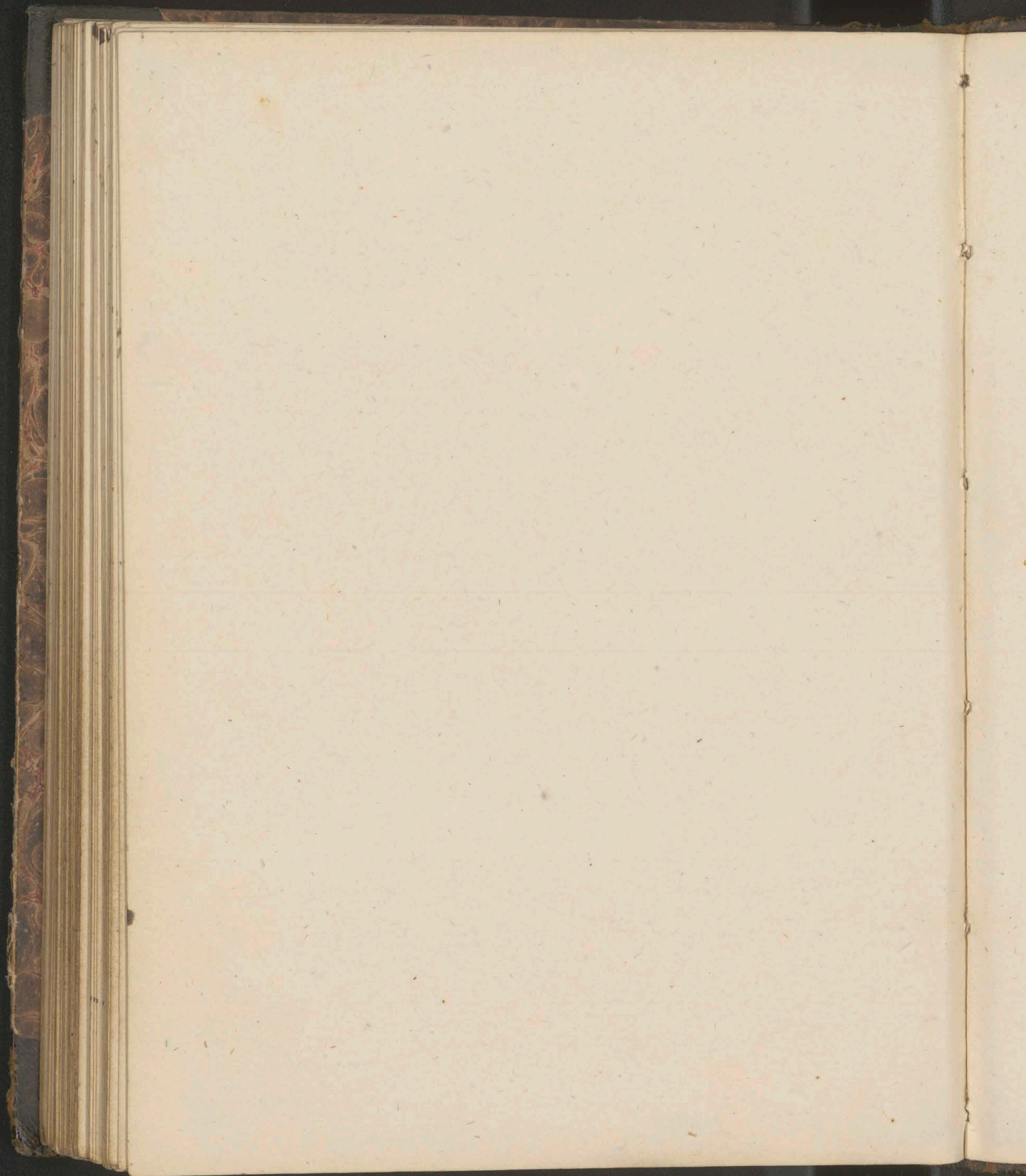

86

only

87

88

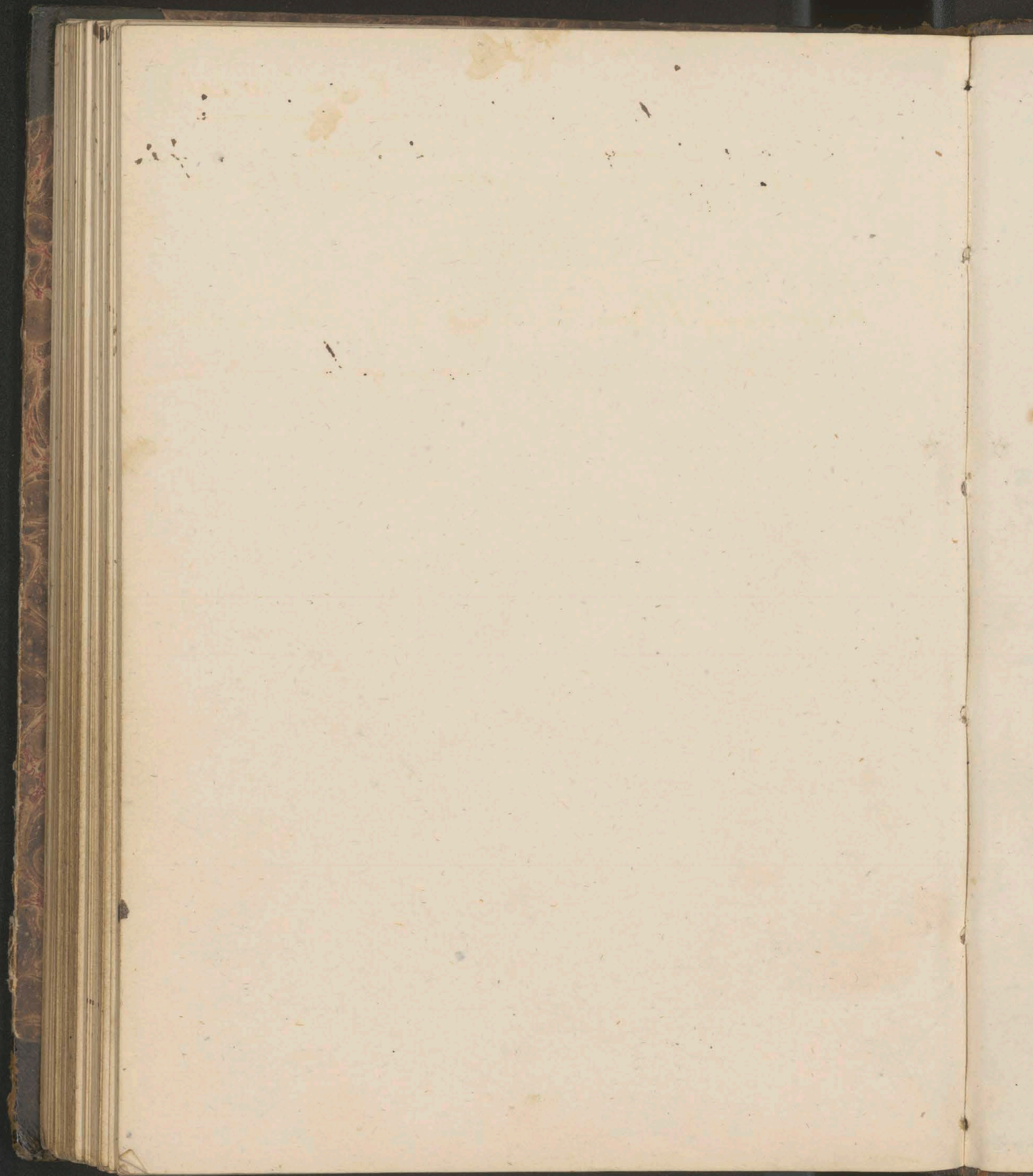

wyżni!

II 267 Kryzi w sobe 90

Kardz z naj dostoynego wyznia w sobie kazy
~~Ten to go nie wyrwala, nie jak bitowaf. ryzji.~~
Na to ryzji, by w kardzy wyrwala go dobie

z Chui'chuijs

II 274

Zapomnij ty pow' b'atir'nik gdy jistes z b'atir'nik
A kiedy sam rotajisz - romy'elaj nad toewi

Skyllesa

II 275

+ Oremur Gwintu Eustem tal, sie, radzo epoi
Tautem garzi wzdriem, ten sie, moy boi.

Moswosi

II 273

+ Nieprzejmii nawet modri podlega u ludri
Młode, rewni, rothkwiia, ~~podkarate~~, modri:

na obrar makhi r dziejczim II 278

O jakre wjzka bolisi sero jey precuza
Jak stugi, jak bolesny wrook w to dziecie wyta
Czuję ie do swych piciu tuli niewolnicza
Palha! co Krolow rodzita.

na --- ?

II 279

Skarce ktory o dawnych mitostkach mi prawi
Usmiecha sie wspomnieniem heb je trawi zlewa
Jest to dziecie co zgarvelka popiotu sie bawi
Ktoreg wiato umiemi rozwiwa

Dwie podwore

II 280

Dwie sa, podwore - Karide taudra i daleka
Jedna r dufy w swiat ludri, druga w gtyb bostwici

Cierar mity

II 281

Marrar ma dziecie i troszeczka, o mi
Makha rol klike nosi je w awem toni
Na nehu - potu i stabe i mate

W sercu - ryce cete
vel. Dzwice niepiy - makha w toni nosi dziecie
Na nehu - potu mate, wawu - cetero

2 Bryona

II 274 91

4 Jonitwa na ptomieniu swiata ~~marcejanu~~
Laryna sie ptokowia, a rakowira trami

Prawnaue

II 274

4 Ciem nit wino w naczyntu, Lene klafy w narodzie
2 wioreku ciem, w serodku kryztoiu, a drordie na spodzie

2 Chin'kuej

II 274

4 Jwili kto a dobrej nie koryeta chwili
sto przeszkod dalra ~~na~~ droge, ^{mu} zalegni
kto na przeszkoi wtoru sie omyle
w krotce od celu tyziaz mil odbiegni

2 Wschodniej Paery

4 ~~Puffon~~ ^{Zwierciadlem moim schwycona}
~~ten moim zwierciadlem schwycona~~
Wdziermie sie w mnie powtorzta
a gdym je zwrocid, ~~zwracajac~~ do tona
W sercu sie moim odbitas.

Na rbcioi wiasny romych autoras

II 280

4 Jakieri tu musstwo autorow rebraue
Jak wryzcie chwasty obok lauraw wrooty
Wspylto jak w arie noego zmiisprau
Ludzie i oty

2 mimiszygo

4 Bye' wolnym od rancet, wazpluwa to chwata
Brownie jej midztymone jak wiektoiu ryzstata

Na 1.

II 280

Chęć raciemni Jagielloń Krajny
Do tego etymia ewialta nam zabronid
le nawet swoi, blyworaq, tyrim,
Kuda, perubka, rastonid

Na. K.

II 280

Jak aw brym, erubkajny zhad niqdyi pochodzi
Poczetny ewego nodu z wilerqny wywodid
Jak kiedys i K. linia wyestka
Doydnie awi do Cichca' Ktome struto emolka

Dwoich Sypionois

II 281

Dwoich Sypionois idny podzielito stawaq
Brymiski zuprowy Karkazy a Polski Bayshawq

Na. . . . .

II 281

+ Mudyq awi gdy ~~z~~ blyworaq, zidriemny oboi
Pas to awi same ristan awi teri we dwoi

Na doktora.

+ Chęć ci grecka owerzderi 'twyck lekarstwo ni piny
Lepiny
Woy, ni muni choroba niw Doktor rabie

II 281

Woy ^{awer} Jaxy

Stawa co rycia ~~awer~~ poridteria za groben
Dwarabum ~~awer~~ ludzki wozstafa sponobem
z dwoich stron laba pucunoych dewi trzhy przytqk
Jedny gloni d'ubrypina a drugy Jaxitha

Stawa na brady obrucowe

Mury Krau

Trachoy

Granshigtwo

Markarada

Saraceny

Obieduri

Ltopiu

Riviciu

Jauray

Kotodriji

Gnauabha

Karabela

Miborak

Drabier

Balsam

Pantel

Kautou

Kourtenel

Calurion

Satof

